

S E N T I N Ț A
În numele Legii

22 aprilie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței judecătorul

- Petru Păun

Grefieri

- Olga Ceban, Cristina Lupașcu,
Alexandra Bargan

Cu participarea:

Procurorului

- Ala Căuș

Avocaților

- Roman Medeleanu, Igor Hlopețchi,
Ion Popa

Inculpatului

- Gînju Iurie

examinând în ședință de judecată publică cauza penală parvenită la 23.02.2022 privind învinuirea lui

Gînju Iurie *****născut la *****, originar și cu viza de domiciliu în r-nul *****, domiciliat în *****, neangajat în câmpul muncii, supus militar, necăsătorit, fără persoane la întreținere, studii superioare, fără grade de invaliditate, anterior condamnat prin:

- *sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 22.09.2025 în baza art. 326 alin. (1) din Codul Penal, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3000 u.c., ceea ce constituie echivalentul a 150 000 lei. Conform art. 65 alin. (3) din Codul Penal, cu privarea de dreptul de a deține funcții publice și de a exercita activități în sfera publică pe un termen de 5 (cinci) ani.*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul Penal

a c o n s t a t a t:

I. Acuzația în materie penală:

1. **Gînju Iurie** *****fiind angajat în calitate de ofițer de investigație în cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău a IGP al MAI în baza ordinului IGP nr.404ef din 16.08.2019, fiind conform prevederilor art.123 din Codul penal, persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, ignorând prevederile art.2 al Legii nr.320 din

27.12.2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

2. La 29.10.2021, cet. Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, au depus câte o plângere la Inspectoratul de Poliție Centru, privind faptul că în privința lor au fost săvârșite acțiuni ilegale, denunțând fapta săvârșită de o persoană ce prestează servicii de angajare în câmpul muncii în Israel, obținerea vizei necesare pentru această cât și transportarea în Israel, manifestate prin acțiunile persoanei respective care a primit de la fiecare dintre aceștia câte 800 Euro și pașapoartele lor, dar nu și-a îndeplinit obligațiile și nu dorea să le întoarcă mijloacele bănești sau pașapoartele acestora.
3. La 24.11.2021, în cadrul Inspectoratului de Poliție Centru, amplasat în mun. Chișinău, str. Bulgară 40, în biroul de serviciu a ofițerului de investigație Gînju Iurie, ultimul a întors cet. Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, pașapoartele acestora și le-a comunicat că persoana denunțată de către aceștia s-a obligat să le restituie și mijloacele bănești în suma totală de 2 400 Euro, până la 10.12.2021.
4. Tot atunci, în incinta Inspectoratului de Poliție Centru, în afara biroului de serviciu Gînju Iurie a pretins de la Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, suma de 300 Euro, care potrivit cursului oficial BNM, constituiau 5 968,38 lei MDL, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale în vederea acumulării materialului probatoriu inițial și constatării infracțiunii, precum și examinării sub toate aspectele, complete și obiective a materialului înregistrat în baza plângerilor acestora.

II. Procedura examinării cauzei:

5. În ședința de judecată cât și la faza urmăririi penale inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, astfel, în conformitate cu art. 351 și art. 352 din CPP, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

III. Argumentele participantilor la proces:

Poziția inculpatului.

6. Astfel, fiindu-i oferită oportunitatea de a-și exprima poziția și de a prezenta argumente în fața instanței de judecată, **Gînju Iurie Serghei** a declarat că fapta imputată îi este clară, însă nu își recunoaște vina. Prin declarațiile sale, inculpatul a relatat că, în anul 2021, activa în calitate de ofițer superior de investigații în cadrul Biroului crime grave al Inspectoratului de Poliție Centru, însă, în fapt, gestiona activitatea Secției nr. 3 pe linia combaterii criminalității. Acesta a menționat că, la data de 24 noiembrie 2021, i-au fost repartizate spre examinare materialele constituite în baza plângerilor depuse de către Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, prin care aceștia reclamau acțiunile pretins ilegale ale unei persoane pe nume Tamara Scobioala, manifestate prin primirea de la fiecare a sumei de 800 euro, sub pretextul facilitării angajării în câmpul muncii în Israel, fără a-și îndeplini ulterior obligațiile asumate. În continuare, inculpatul a declarat că, în vederea verificării circumstanțelor sesizate, a dispus citarea persoanelor

menționate, care s-au prezentat la sediul Inspectoratului de Poliție Centru, unde au fost audiate, confirmând în esență cele invocate în plângerile depuse. Ulterior, potrivit declarațiilor inculpatului, a fost inițiată procedura de citare a persoanei vizate în plângeri, fiind emisă atât o telefonogramă, cât și o citație scrisă. Inculpatul a mai indicat că persoana vizată, Tamara Scobioala, nu s-a prezentat inițial, invocând motive de sănătate, însă ulterior s-a prezentat și a fost audiată, recunoscând că a primit sumele de bani de la persoanele menționate pentru perfectarea actelor necesare plecării la muncă peste hotare, însă, din cauza restricțiilor generate de pandemia COVID-19, nu a putut realiza aceste acțiuni, asumându-și obligația de a restitui sumele de bani. Totodată, aceasta a restituit pașapoartele persoanelor în cauză. Potrivit inculpatului, ulterior audierii, persoana vizată și-ar fi asumat un termen de aproximativ o lună pentru restituirea sumelor de bani, iar el, la rândul său, i-a contactat pe petiționari pentru a le transmite pașapoartele restituite. În același context, inculpatul a declarat că, pe parcursul examinării materialului, petiționarii îl contactau frecvent telefonic și se prezentau la sediul inspectoratului, solicitând informații privind evoluția cazului, inclusiv așteptându-l perioade îndelungate în incinta sau în afara instituției. Acesta a precizat că i-a invitat la sediul inspectoratului doar de două ori, și anume pentru audieri și pentru restituirea pașapoartelor, celelalte vizite fiind inițiate de către aceștia din proprie inițiativă. Referitor la acuzațiile formulate de organul de urmărire penală, inculpatul a menționat că i se impută pretinderea, la data de 24 noiembrie 2021, a sumei de 300 euro de la Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, pentru a nu întreprinde acțiuni în exercitarea atribuțiilor de serviciu, fapt pe care îl neagă categoric. În acest sens, inculpatul a susținut că nu a pretins și nu a primit niciodată careva mijloace bănești sau alte foloase de la persoanele menționate, calificând cauza drept una fabricată de către aceștia. Totodată, inculpatul a invocat că persoanele care au formulat denunțurile ar fi înrudite sau ar avea legături între ele, iar declarațiile acestora ar fi contradictorii și lipsite de veridicitate, circumstanțe care, în opinia sa, confirmă nevinovăția sa. În continuarea declarațiilor sale, inculpatul a invocat dispozițiile legale și jurisprudența relevantă în materie procesual penală, susținând că cauza a fost instrumentată cu încălcarea principiilor fundamentale ale procesului penal. Astfel, inculpatul a făcut trimitere la prevederile art. 7 alin. (6) și (8) din Codul de procedură penală, subliniind caracterul obligatoriu al hotărârilor Curții Constituționale, precum și al hotărârilor definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului pentru organele de urmărire penală și instanțele de judecată. Totodată, acesta a invocat jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia normele dreptului internațional, inclusiv cele rezultate din interpretarea Convenției Europene a Drepturilor Omului, constituie parte integrantă a dreptului intern, urmând a fi aplicate în mod direct în procesul penal. În același sens, inculpatul a subliniat că procesul penal trebuie să fie guvernat de principiile fundamentale, precum legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, garantarea dreptului la apărare și dreptul la un proces echitabil. Raportând aceste principii la circumstanțele cauzei, inculpatul a susținut că organele de urmărire penală au comis erori de drept, fiind atras la răspundere penală fără respectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a normelor legale incidente. În acest context, inculpatul a reiterat poziția apărării, exprimată atât în faza de urmărire penală, cât și în fața instanței de judecată, potrivit căreia fapta imputată ar fi rezultatul unei provocări din partea martorilor denunțatori, care ar fi acționat sub controlul organului de urmărire penală, prezentându-se în mod repetat la sediul Inspectoratului de Poliție Centru pentru a iniția discuții cu inculpatul în vederea determinării acestuia să

abordeze subiectul unor pretinse sume de bani. Potrivit declarațiilor inculpatului, aceste susțineri ar fi confirmate inclusiv de depozițiile unor martori, care ar indica faptul că denunțătorii ar fi fost îndrumați de către reprezentanți ai organelor de investigație să provoace astfel de discuții, circumstanță ce ar demonstra lipsa unui rol pasiv al autorităților. Inculpatul a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia provocării, arătând că este interzis ca organele judiciare sau persoanele care acționează în numele acestora să determine o persoană să comită sau să continue săvârșirea unei infracțiuni în scopul obținerii de probe. În dezvoltarea acestui argument, inculpatul a menționat că, în cazul în care se invocă provocarea, instanța de judecată are obligația de a examina cu maximă rigurozitate materialele cauzei, iar în situația în care se constată că probele au fost obținute prin provocare, acestea urmează a fi excluse, în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil. De asemenea, inculpatul a susținut că, la momentul presupusei pretinderi a sumei de bani, actele persoanelor vătămate fuseseră deja restituite, ceea ce, în opinia sa, exclude existența unui interes sau a unui scop infracțional. Totodată, acesta a arătat că din conținutul discuțiilor purtate nu rezultă vreo manifestare din partea sa care ar putea fi interpretată, în mod obiectiv, drept pretindere de mijloace bănești, calificând acuzațiile ca fiind neîntemeiate. În susținerea poziției sale, inculpatul a făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia, în situația în care o persoană invocă provocarea, sarcina probei revine autorităților, care trebuie să demonstreze că nu a existat o astfel de ingerință și că activitatea organelor de urmărire penală s-a limitat la una pasivă. În concluzie, inculpatul a susținut că nu a avut inițiativa și nici intenția de a comite fapta incriminată, iar presupusa infracțiune ar fi rezultatul unei înscenări și al unei provocări din partea organelor de urmărire penală, prin intermediul martorilor denunțatori. În aceste condiții, inculpatul a solicitat achitarea sa, motivând că în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate, în special sub aspectul laturii obiective și subiective.

La întrebările adresate de apărători, inculpatul Gînju Iurie Serghei a oferit explicații suplimentare, dezvoltând circumstanțele invocate anterior. Astfel, acesta a declarat că, potrivit atribuțiilor funcției deținute, nu avea competența de a dispune pornirea urmăririi penale, putând doar să formuleze propuneri în acest sens, decizia finală aparținând șefului subdiviziunii. Referitor la procedura de gestionare a actelor, inculpatul a explicat că, potrivit practicii instituționale, în cazul în care sunt recepționate documente, se întreprind măsuri pentru identificarea persoanei, iar în funcție de rezultat, acestea fie sunt înregistrate, fie restituite. A precizat că întocmirea unui act de primire-predare are loc doar în situațiile în care documentele sunt recunoscute în calitate de corpuri delictive sau sunt ridicate de la persoane în cadrul procedurilor legale. În speță, inculpatul a menționat că persoana vizată, Tamara Scobioala, a restituit pașapoartele, iar el, la rândul său, le-a transmis persoanelor în cauză. Totodată, inculpatul a arătat că persoana menționată a fost audiată, confirmând că a primit sumele de bani în vederea perfectării actelor, însă nu și-a putut onora obligațiile din cauza situației pandemice, asumându-și restituirea acestora, declarațiile fiind consemnate într-un proces-verbal de consemnare a explicațiilor. În ceea ce privește accesul în incinta inspectoratului, inculpatul a menționat că, potrivit reglementărilor interne, accesul persoanelor terțe este restricționat, însă, în practică, există situații în care aceste reguli nu sunt respectate în mod riguros. Referitor la interacțiunile cu petiționarii, inculpatul a declarat că inițiativa comunicării aparținea acestora, în special lui Zmuncilă Ghenadie, care

Îl contacta frecvent prin diverse mijloace de comunicare, inclusiv aplicații mobile. Acesta a precizat că i-a invitat la sediul inspectoratului în vederea audierii și ulterior pentru restituirea actelor, celelalte prezentări fiind inițiate de către aceștia. Inculpatul a mai susținut că petiționarii manifestau un comportament insistent, contactându-l repetat și așteptându-l în incinta sau în afara instituției, ceea ce i-a creat o stare de disconfort. De asemenea, a menționat că aceștia exercitau presiuni pentru soluționarea rapidă a cazului, adresându-i frecvent întrebări și solicitări. Totodată, inculpatul a relatat că a fost informat de colegul său de birou despre prezența repetată a petiționarilor la sediul instituției, inclusiv în zilele în care acesta nu se afla la serviciu. În continuare, inculpatul a explicat că expresia „cunoașteți care este interesul meu” a fost utilizată în contextul dorinței sale de a soluționa cazul, fără a avea conotații de natură materială, ci exclusiv în sensul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. Referitor la circumstanțele concrete ale datei de 24 noiembrie 2021, inculpatul a declarat că nu își amintește cu exactitate dacă a purtat discuții în afara biroului, însă a menționat că eventualele interacțiuni au fost inițiate de către petiționari, care l-ar fi abordat, inclusiv în zona fumoarului, adresându-i întrebări. Acesta a subliniat că nu a avut discuții referitoare la pretinderea unor sume de bani. De asemenea, inculpatul a precizat că nu a stabilit întâlniri cu petiționarii în afara sediului inspectoratului și că orice interacțiune a avut loc în contextul exercitării atribuțiilor de serviciu. În ceea ce privește evoluția ulterioară a cazului, inculpatul a declarat că, după comunicarea soluției, petiționarii au continuat să-l contacteze, solicitând explicații, iar el le-a indicat posibilitatea depunerii unei noi cereri în cazul în care obligațiile asumate de persoana vizată nu vor fi executate. Totodată, inculpatul a menționat că a observat comportamente suspecte din partea petiționarilor, inclusiv discuții telefonice întrerupte în momentul apropierei sale și urmărirea acestuia. În final, inculpatul a declarat că până la data de 24 noiembrie 2021 nu a emis acte procedurale pe marginea materialului respectiv, iar unele înscrisuri din dosar nu poartă semnătura sa, menționând în acest sens procesul-verbal de examinare a documentelor.

La întrebările adresate de acuzatorul de stat, inculpatul Gînju Iurie Serghei a oferit următoarele explicații. Acesta a declarat că, potrivit prevederilor Ordinului MAI nr. 254, materialele în privința cărora nu este clară existența elementelor constitutive ale unei infracțiuni sunt înregistrate în Registrul de evidență a informațiilor (RII) și supuse verificării. În situația în care, în urma examinării, se constată existența componentei de infracțiune, materialele sunt transmise organului de urmărire penală pentru inițierea urmăririi penale. Inculpatul a precizat că, în temeiul aceluiași ordin, persoanele sunt audiate sub formă de explicații, iar el nu avea competența de a întocmi procese-verbale de audiere în sens procesual penal. Totodată, a menționat că, în cazul în care persoana vizată recunoaște fapta și își asumă remedierea consecințelor, aceasta poate influența aprecierea existenței elementelor constitutive ale infracțiunii. Referitor la examinarea materialului, inculpatul a arătat că termenul legal este de până la trei luni, iar în speță verificările au fost finalizate într-un interval de aproximativ două luni și jumătate. De asemenea, inculpatul a declarat că materialul nu a fost transmis pentru înregistrare în Registrul nr. 1, întrucât, în opinia sa, nu erau întrunite elementele constitutive ale infracțiunii. Acesta a explicat că petiționarii aveau în principal pretenții de natură materială, vizând restituirea sumelor de

bani și a actelor, iar în astfel de situații, în prezența unor înscrisuri confirmative sau a unor obligații asumate de restituire, poate fi exclus caracterul penal al faptei. Totodată, inculpatul a menționat că le-a explicat petiționarilor modalitatea de contestare a soluției și posibilitatea depunerii unei cereri de reluare a examinării în cazul în care obligațiile asumate nu sunt executate. În ceea ce privește restituirea actelor, inculpatul a declarat că nu a întocmit un act de predare-primire, întrucât nu a considerat documentele respective drept corpuri delictive. Acesta a precizat că actele au fost restituite benevol de către persoana vizată și ulterior transmise persoanelor îndreptățite, aspect consemnat într-un proces-verbal de constatare. Referitor la discuțiile purtate cu petiționarii, inculpatul a confirmat că a avut o discuție în afara biroului, în zona fumașului, însă aceasta a vizat exclusiv modalitatea de restituire a sumelor de bani. Inculpatul a subliniat că nu au fost abordate alte subiecte decât cele discutate anterior în birou și a reiterat că nu a existat nicio discuție privind pretinderea unor sume de bani. În ceea ce privește eventuale influențe externe asupra soluționării cazului, inculpatul a declarat că persoana vizată i-ar fi comunicat intenția de a restitui banii, fără însă a fi supus unor presiuni sau influențe în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Probele prezentate de partea acuzării:

7. Conform art. 26 alin. (3) din CPP, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Ala Căuș, în susținerea învinuirii formulate față de inculpat a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată:
 - *declarațiile martorului Zmuncila Ghenadie Mihai*, care fiind audiat sub jurământ în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței de judecată că din sala de judecată îl recunoaște pe inculpatul Gînju Iurie. Acesta a relatat că, în anul 2021, împreună cu Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, s-a adresat unei persoane pe nume Tamara Scobiolă, care desfășura activități de intermediere a angajării la muncă în Israel. La data de 10 iunie 2021, fiecare dintre ei i-a transmis câte 800 euro, în vederea organizării plecării la muncă peste hotare, însă, după expirarea unei perioade de aproximativ șase luni, deplasarea nu a fost organizată. În aceste circumstanțe, martorul a declarat că, împreună cu celelalte persoane, s-au adresat la Inspectoratul de Poliție Centru, unde au depus plângeri cu privire la situația creată. Ulterior, martorul a fost contactat telefonic de către ofițerul de investigație Gînju Iurie, fiind invitat să se prezinte la sediul IP Centru, unde a depus explicații, după care a plecat. Martorul a mai relatat că, la aproximativ una-două săptămâni, a fost contactat repetat de același ofițer și invitat din nou la inspectorat, iar la a doua prezentare, acestuia i-au fost restituite pașapoartele. Totodată, martorul a declarat că inculpatul le-a comunicat că persoana vizată, Tamara Scobiolă, urmează să restituie sumele de bani până la o anumită dată. Martorul a menționat că, ulterior, în timp ce se afla în incinta inspectoratului, împreună cu ceilalți petiționari și inculpat, aceștia au ieșit în coridor pentru a fuma, ocazie cu care inculpatul le-ar fi comunicat că se ocupă de soluționarea problemei privind restituirea sumelor de 800 euro și că, în eventualitatea soluționării acestei chestiuni, ar urma să îi fie transmisă suma de 100 euro, declarație pe care martorul a declarat că nu a înțeles-o și a întrebat de ce ar trebui achitată o asemenea sumă. De asemenea, martorul a precizat că, la data de 10 decembrie 2021, când urma să fie restituită suma de bani, acest

lucru nu s-a realizat, motiv pentru care l-a contactat pe inculpat, care i-a comunicat să mai aștepte o perioadă. În continuare, martorul a declarat că, ulterior, constatând că problema nu este soluționată, s-a adresat Centrului Național Anticorupție, unde a depus declarații similare celor relatate în ședința de judecată.

La întrebările adresate de acuzatorul de stat, martorul Zmuncilă Ghenadie Mihai a declarat că, la momentul depunerii cererii, el, împreună cu Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, s-au prezentat la Inspectoratul de Poliție Centru, cererea fiind întocmită de un angajat al instituției, iar aceștia doar au semnat-o. Martorul a mai indicat că prejudiciul total invocat în cauză constituia suma de 2400 euro, aferentă sumelor transmise către persoana Tamara Scobiolă. Acesta a declarat că, la prima depunere de explicații, a relatat circumstanțele în care a făcut cunoștință cu persoana respectivă, menționând că aceasta le-ar fi eliberat un înscris (cec) care confirma primirea sumelor de bani, document pe care l-au prezentat organelor de poliție. Martorul a precizat că, în cadrul discuțiilor purtate la Inspectoratul de Poliție Centru, nu au fost abordate aspecte privind acțiuni civile. De asemenea, martorul a declarat că, la momentul restituirii pașapoartelor, inculpatul Gînju Iurie le-a comunicat că persoana Tamara Scobiolă și-a asumat în scris obligația de a restitui sumele de bani. Martorul a indicat că suma pretinsă de inculpat ar fi constituit 100 euro pentru fiecare dintre cei trei petiționari. Acesta a mai relatat că, în luna decembrie 2021, a primit o corespondență de la IP Centru, iar ulterior l-a contactat telefonic pe inculpat pentru a solicita clarificări, la care acesta i-ar fi răspuns că documentul respectiv nu are relevanță în cadrul dosarului. Martorul a menționat că sumele care ar fi urmat să fie transmise inculpatului depindeau de restituirea prealabilă a banilor de către persoana Tamara Scobiolă. În final, martorul a declarat că, înainte de sesizarea Centrului Național Anticorupție, au încercat să discute cu inculpatul pentru a clarifica situația privind restituirea sumelor de bani.

La întrebările adresate de avocați, martorul a declarat că discuțiile la care s-a referit au avut loc în fumoar, și nu în biroul de serviciu al inculpatului. Acesta a precizat că respectiva discuție a avut loc anterior adresării la Centrul Național Anticorupție. De asemenea, martorul a menționat că întreaga conversație purtată cu inculpatul Gînju Iurie nu a fost înregistrată.

La întrebările adresate de inculpat, martorul a declarat că el a fost inițiatorul discuțiilor telefonice cu inculpatul Gînju Iurie, precum și al întâlnirilor organizate cu acesta. Martorul a menționat că i s-a explicat că, în cazul neexecutării obligațiilor asumate, urma să depună o cerere privind reluarea examinării materialelor și inițierea unui proces penal. Acesta a mai declarat că au existat situații în care s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție Centru fără a anunța în prealabil inculpatul. De asemenea, martorul a indicat că i s-a comunicat că situația ține de un litigiu de natură civilă.

La întrebarea de concretizare adresată de instanța de judecată, martorul a declarat că suma de 100 de euro, care urma să fie achitată inculpatului Gînju Iurie, era destinată ca acesta să recupereze sumele de bani de la persoana Tamara Scobiolă, iar ulterior, din sumele restituite, fiecărui dintre petiționari urma să îi fie transmisă câte 100 de euro.

- *declarațiile martorului Scobiolă Tamara Nicolae*, care fiind audiată sub jurământ în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței de judecată că din sala de judecată îl

recunoaște pe inculpatul Gînju Iurie *****precizând că nu se află cu acesta în relații de rudenie și nici în relații ostile.

La întrebările adresate de acuzatorul de stat, martorul Scobioală Tamara Nicolae a declarat că persoanele Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe îi sunt cunoscute, acestea adresându-se aproximativ în anii 2018–2019 cu solicitarea de a fi ajutate să plece la muncă în Israel. Martorul a indicat că le-a comunicat acestora că îi poate ajuta în vederea organizării plecării la muncă, iar în acest sens, fiecare dintre ei i-a transmis câte 800 euro, precum și copii ale pașapoartelor, fiind convenit că aceștia vor aștepta perfectarea procedurilor necesare. Potrivit declarațiilor martorului, ulterior, pe parcursul a aproximativ două luni, intervenția pandemiei a împiedicat organizarea deplasării, motiv pentru care le-a comunicat că este necesar să aștepte. De asemenea, martorul a menționat că a fost contactată telefonic și informată despre existența unor restricții de zbor, inclusiv în contextul altor circumstanțe externe. Martorul a precizat că între părți nu a fost încheiat niciun contract în formă scrisă. Totodată, martorul a declarat că persoanele în cauză i-ar fi creat ulterior probleme, fiind chemată la poliție de către inculpatul Gînju Iurie, care a informat-o că pe numele său este pornită o cauză penală privind primirea banilor fără executarea obligațiilor asumate. În cadrul procedurilor, martorul a fost recunoscută în calitate de bănuț și a depus explicații. Martorul a mai declarat că până în prezent deplasarea în Israel nu a avut loc, iar sumele primite nu au fost restituite, motivând că nu dispunea de mijloace financiare la acel moment, solicitând așteptare din partea persoanelor implicate. De asemenea, martorul a menționat că pentru suma de 800 euro urma să organizeze efectuarea testelor COVID, procurarea biletelor și organizarea convorbirilor telefonice necesare, urmând ca achitarea integrală a serviciilor să fie efectuată ulterior, după sosirea în Israel a beneficiarilor.

La întrebările adresate de apărare, martorul Scobioală Tamara Nicolae a declarat că, la momentul prezentării la poliție atât prima, cât și a doua oară, nu a fost asistată de avocat. Martorul a precizat că explicațiile oferite au fost comunicate inculpatului Gînju Iurie Serghei. Totodată, martorul a menționat că au existat discuții referitoare la restituirea sumelor de bani către cele trei persoane implicate.

La întrebările adresate de inculpat, martorul Scobioală Tamara Nicolae a declarat că, la momentul prezentării la poliție, a întocmit o recipisă prin care și-a asumat obligația de a restitui sumele de bani persoanelor vizate. Martorul a mai precizat că nu își amintește când a fost contactată ultima dată de către inculpatul Gînju Iurie în legătură cu cauza dată.

- *declarațiile martorului Harbuz Gheorghe*, care fiind audiat sub jurământ în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței de judecată că din sala de judecată îl recunoaște pe inculpatul Gînju Iurie *****precizând că nu se află cu acesta în relații de rudenie și nici în relații ostile. Martorul a menționat că cunoaște circumstanțele cauzei în legătură cu care a fost invitat pentru a fi audiat. Astfel, aproximativ în anul 2020, împreună cu Bunduchi Maxim și Zmuncilă Ghenadie, intenționa să plece la muncă în Israel. În acest sens, prin intermediul lui Zmuncilă Ghenadie, au făcut cunoștință cu o persoană pe nume Tamara, care le-ar fi promis că îi poate ajuta în vederea perfectării actelor necesare plecării peste hotare. Potrivit declarațiilor martorului, fiecare dintre aceștia i-a transmis persoanei respective suma de 800 euro, însă aceasta nu și-a onorat obligațiile asumate. Martorul a relatat că, pe parcursul unei perioade de aproximativ un an, au încercat să recupereze

sumele de bani, fără succes, iar în cele din urmă au decis să se adreseze organelor de poliție. Astfel, martorul a declarat că, împreună cu celelalte două persoane, s-au prezentat la Inspectoratul de Poliție Centru, unde au depus o plângere împotriva persoanei menționate. Ulterior, după un interval de aproximativ una-două săptămâni, au fost contactați și invitați să se prezinte la sediul inspectoratului, unde li s-au restituit pașapoartele de către inculpatul Gînju Iurie. În continuare, martorul a declarat că, ulterior restituirii actelor, împreună cu inculpatul și ceilalți petiționari, au ieșit din biroul inculpatului, în zona destinată fumatului, unde inculpatul le-ar fi comunicat că, în cazul în care doresc să fie ajutați în vederea soluționării problemei, urmează să îi ofere câte 100 euro fiecare. Martorul a precizat că această solicitare i-a nemulțumit, în contextul în care persoana căreia i-au transmis banii nu i-a restituit, iar ulterior, împreună cu ceilalți petiționari, au decis să se adreseze Centrului Național Anticorupție, unde au relatat aceleași circumstanțe. De asemenea, martorul a declarat că suma de 100 euro pretinsă de inculpat nu i-a fost transmisă, menționând că aceasta urma să fie achitată din sumele de 800 euro care ar fi trebuit să fie restituite de către persoana Tamara.

La întrebările adresate de acuzatorul de stat, martorul Harbuz Gheorghe a declarat că, în timp ce se aflau în incinta Inspectoratului de Poliție Centru, inculpatul Gînju Iurie le-a propus să se deplaseze într-o parte, unde au continuat discuțiile. Martorul a menționat că inculpatul nu le-a comunicat un termen concret în care persoana pe nume Tamara urma să restituie sumele de bani, însă a afirmat că ar putea să îi ajute în soluționarea situației. Totodată, martorul a declarat că inculpatul le-ar fi comunicat că, din sumele care urmau a fi restituite de către persoana menționată, aceștia urmau să îi transmită câte 100 euro fiecare.

La întrebările adresate de avocați, martorul Harbuz Gheorghe a declarat că, după depunerea plângerii la Centrul Național Anticorupție, nu s-a mai întâlnit cu inculpatul Gînju Iurie. Martorul a precizat că nu au mai avut interacțiuni cu inculpatul întrucât au refuzat să-i transmită suma de 100 euro solicitată. De asemenea, martorul a menționat că, ulterior sesizării Centrului Național Anticorupție, nu a mai fost contactat de către inculpat. Acesta a declarat că nu a efectuat înregistrări ale discuțiilor purtate cu inculpatul. Totodată, martorul a indicat că reprezentanții Centrului Național Anticorupție i-au comunicat că va fi contactat ulterior pentru eventuale întâlniri și pentru a fi dotat cu mijloace tehnice speciale, însă nu își amintește exact circumstanțele acestor discuții. În final, martorul a declarat că nu cunoaște care a fost evoluția cauzei inițiate în urma plângerii depuse la Inspectoratul de Poliție Centru împotriva persoanei pe nume Tamara, respectiv soluția adoptată pe marginea acesteia.

La întrebările adresate de inculpat, martorul Harbuz Gheorghe a declarat că, după depunerea cererii, celelalte două persoane care au formulat plângerea nu i-au mai comunicat despre necesitatea de a se prezenta la Inspectoratul de Poliție Centru, motiv pentru care nici el nu s-a mai prezentat ulterior.

- *declarațiile martorului Bunduchi Maxim*, care fiind audiat sub jurământ în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței de judecată că din sala de judecată îl cunoaște pe inculpatul Gînju Iurie *****precizând că nu se află cu acesta în relații de rudenie sau ostilitate. Martorul a relatat că, aproximativ în anul 2022, împreună cu Zmuncilă Ghenadie și Harbuz Gheorghe, s-a adresat unei persoane de gen feminin pe nume Tamara, în vederea facilitării plecării la muncă în Israel. Potrivit declarațiilor sale, persoana respectivă le-a comunicat că este necesară achitarea sumei de 800 euro de către fiecare, sumă care a fost transmisă, fiind

eliberat și un înscris confirmativ privind primirea banilor. Ulterior, martorul a indicat că, după o anumită perioadă de timp, li s-a solicitat să transmită pașapoartele, ceea ce au și făcut, însă, în pofida demersurilor repetate, persoana respectivă nu le-a oferit informații clare privind plecarea, invocând diverse amânări. În continuare, martorul a declarat că, întrucât nu li s-au restituit nici banii, nici pașapoartele, s-au adresat la Inspectoratul de Poliție Centru, unde au fost îndrumați către biroul inculpatului Gînju Iurie, care le-a explicat procedura și le-a solicitat să depună explicații, menționând că va lua legătura cu persoana vizată. Martorul a mai relatat că, după aproximativ câteva zile, l-a contactat telefonic pe inculpat, care i-a comunicat să se prezinte pentru a-și ridica pașapoartele, acestea fiind restituite de către inculpat. Potrivit declarațiilor martorului, ulterior restituirii actelor, acesta, împreună cu ceilalți petiționari și inculpatul, au ieșit în zona destinată fumatului, unde au discutat despre restituirea sumelor de bani, inculpatul comunicând că acestea vor fi restituite. Martorul a declarat că, în cadrul aceleiași discuții, inculpatul ar fi făcut referire la transmiterea unor sume de bani către acesta, în contextul în care ar interveni pentru recuperarea banilor de la persoana pe nume Tamara, fără însă a indica o sumă concretă. În continuare, martorul a menționat că unul dintre petiționari a întrebat de ce ar trebui achitate sume de bani către inculpat, sugerând că acestea ar putea fi solicitate direct de la persoana vizată. Martorul a mai declarat că, ulterior acestei discuții, au decis să sesizeze Centrul Național Anticorupție, unde au depus plângeri și au fost audiați. Totodată, martorul a indicat că, în continuare, au menținut legătura telefonică cu inculpatul, solicitând informații privind restituirea banilor, iar, la un moment dat, a aflat din surse publice despre reținerea acestuia.

La întrebările adresate de acuzatorul de stat, martorul Bunduchi Maxim a declarat că își susține declarațiile date în faza de urmărire penală. Martorul a precizat că, în cadrul întâlnirilor cu inculpatul Gînju Iurie, de regulă participa împreună cu Zmuncilă Ghenadie, iar împreună cu Harbuz Gheorghe s-au prezentat doar la momentul depunerii plângerii. Acesta a menționat că, din momentul depunerii plângerii și până la adresarea către Centrul Național Anticorupție, a trecut aproximativ o lună de zile, perioadă în care l-a contactat telefonic pe inculpat de aproximativ 5-6 ori. Potrivit declarațiilor martorului, inculpatul le comunica că se va ocupa de caz și că va întreprinde măsuri pentru recuperarea banilor de la persoana Tamara, asigurându-i că situația va fi soluționată. Martorul a mai relatat că, în această perioadă, ei insistau asupra necesității recuperării banilor, invocând inclusiv lipsa mijloacelor financiare pentru deplasare, iar inculpatul le răspundea că situația va fi rezolvată. Referitor la rezultatul examinării plângerii, martorul a declarat că a primit o comunicare prin care era invitat să se prezinte la poliție pentru a da declarații, fără a-i fi aduse la cunoștință alte informații privind soluția pe caz. Totodată, martorul a precizat că nici el și nici ceilalți petiționari nu au transmis mijloace bănești inculpatului, însă acesta ar fi solicitat astfel de mijloace de la ei. Martorul a menționat că solicitarea ar fi fost adresată tuturor celor trei petiționari și că aceasta a avut loc anterior adresării la Centrul Național Anticorupție. De asemenea, martorul a declarat că inculpatul i-ar fi comunicat că, în cazul în care persoana pe nume Tamara nu va restitui banii într-un termen de aproximativ 10 zile, vor fi invitați să depună o nouă cerere pentru reluarea examinării materialului și inițierea urmăririi penale, însă ulterior nu a mai fost contactat de către inculpat, menționând că, în acea perioadă, acesta a fost reținut. Fiindu-i prezentat procesul-verbal din faza de urmărire penală (vol.I,f.d.35-38), martorul a confirmat că semnătura îi aparține. În același

timp, martorul a menționat că, deși în ședința de judecată a declarat că nu s-a discutat o sumă concretă de bani, după citirea declarațiilor anterioare de către procuror, a precizat că faptele au avut loc cu o perioadă îndelungată în urmă, motiv pentru care unele detalii nu le mai reține cu exactitate. Totodată, martorul a arătat că inculpatul le-ar fi comunicat că va încerca să recupereze banii de la persoana pe nume Tamara, iar în cazul în care aceasta nu se va prezenta, va recurge la procedura penală.

La întrebările adresate de avocați, martorul Bunduchi Maxim a declarat că, în contextul plângerii depuse privind restituirea pașapoartelor și a sumelor de bani transmise persoanei pe nume Tamara, s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție Centru de aproximativ 5-6 ori, dintre care de 2-3 ori la invitația inculpatului Gînju Iurie, iar în celelalte cazuri din proprie inițiativă. Martorul a precizat că prezentările sale din proprie inițiativă au avut drept scop recuperarea sumelor de bani personale, de care avea nevoie. Totodată, martorul a declarat că, după depunerea plângerii la Centrul Național Anticorupție, reprezentanții acestei instituții le-ar fi sugerat să se mai prezinte la inculpat, în cazul în care vor avea ocazia, menționând că ultima întâlnire cu acesta a avut loc în momentul în care a fost dotat cu tehnică specială de către organele competente. Martorul a relatat că, la momentul restituirii pașapoartelor de către inculpat, după aproximativ 2-3 minute, s-au deplasat în zona destinată fumatului, unde inculpatul le-ar fi comunicat că va putea recupera banii de la persoana pe nume Tamara în cazul în care aceștia îi vor oferi o sumă de bani. Martorul a subliniat că inculpatul ar fi solicitat bani, și nu o simplă mulțumire sau alte forme de recunoștință. În același context, martorul a menționat că nu a fost clar dacă suma solicitată urma să fie achitată din mijloacele proprii ale petiționarilor sau din sumele care ar fi fost recuperate de la persoana vizată. De asemenea, martorul a declarat că inculpatul nu a solicitat sume de bani pentru restituirea pașapoartelor. Potrivit declarațiilor martorului, scopul solicitării formulate de inculpat ar fi fost acela de a urgenta recuperarea sumelor de bani de la persoana pe nume Tamara, însă acesta nu a indicat o sumă concretă, limitându-se la referiri generale privind transmiterea unor bani. Martorul a mai menționat că, ulterior discuției respective, inculpatul nu i-a mai contactat în legătură cu pretinsa solicitare de bani și nu au mai avut întâlniri directe. Referitor la implicarea organelor de urmărire penală, martorul a declarat că, în momentul dotării cu tehnică specială de către reprezentanții Centrului Național Anticorupție, nu i-au fost oferite indicații concrete privind modul de comportament. Totodată, martorul a indicat că nu își amintește cine a întocmit procesul-verbal de audiere prezentat de procuror, menționând că, după întocmirea acestuia, i-a fost oferit spre citire, însă nu l-a parcurs integral, ci doar în mod superficial. În final, martorul a precizat că, în limbajul său uzual, nu utilizează termeni juridici precum „*pretinderea mijloacelor financiare*”, „*remunerație ilicită*” sau „*persoană influentă*”.

La întrebările adresate de inculpat, martorul Bunduchi Maxim a declarat că plângerea referitoare la acțiunile persoanei pe nume Tamara a fost depusă la Inspectoratul de Poliție Centru, în biroul în care activa inculpatul Gînju Iurie, însă a fost recepționată de către un alt angajat al instituției, și nu de către inculpat. Martorul a precizat că, în ziua depunerii plângerii, nu a avut o întâlnire directă cu inculpatul, însă ulterior a fost invitat în același birou de către acesta. Totodată, martorul a declarat că, în situațiile în care se prezenta din proprie inițiativă la inspectorat, îl aștepta pe inculpat fie în exteriorul instituției, fie în

interiorul acesteia, existând cazuri în care inculpatul nu se afla în birou, iar personalul de la intrare le comunica să aștepte. Martorul a menționat că uneori așteptarea dura aproximativ 20-30 de minute, iar în alte cazuri, în urma apelării telefonice, inculpatul le comunica faptul că nu se află la serviciu, sugerând să revină ulterior. De asemenea, martorul a indicat că a existat o situație în care, împreună cu Zmuncilă Ghenadie, s-a prezentat la biroul inculpatului fără a-l anunța în prealabil, așteptându-l, circumstanță care a avut loc anterior sesizării Centrului Național Anticorupție și ulterior restituirii pașapoartelor. Martorul a mai declarat că, la ultima întâlnire cu inculpatul, când era dotat cu tehnică specială, l-a întrebat despre evoluția cazului, iar inculpatul i-ar fi răspuns că este ocupat și că vor discuta ulterior, menționând expresia „vom vedea, ne vom suna”. Totodată, martorul a confirmat că, în cadrul aceleiași discuții, inculpatul i-a comunicat că, în cazul în care persoana pe nume Tamara nu va restitui banii în termen de aproximativ 10 zile, vor fi invitați să depună o nouă cerere pentru reluarea examinării materialului și inițierea urmăririi penale. În final, martorul a declarat că, după ultima întâlnire, el personal nu l-a mai contactat pe inculpat, menționând că nu cunoaște dacă ceilalți petiționari au continuat să mențină legătura cu acesta.

8. ***Suplimentar, în cadrul examinării cauzei, partea acuzării a mai prezentat spre cercetare în susținerea învinuirii formulate privind săvârșirea infracțiunii incriminate de către inculpat, următoarele probe:***

- ***procesul-verbal de examinare a documentelor din 07.02.2022***, prin care au fost examinate actele în copie autentificată anexate la procesele-verbale de primire a denunțurilor din 25.11.2021 de la Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe. În cadrul acțiunii de urmărire penală au fost examinate chitanțele la dispozițiile de încasare nr. 4 și nr. 5, prin care se confirmă încasarea de la Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe a câte 800 euro de la fiecare, la data de 10.06.2021, fiind indicat codul fiscal 101262000757 și mențiunea „servicii”, documentele purtând două semnături olografice la rubricile „contabil șef” și „casier” (vol.I,f.d.48);
- ***procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.11.2021***, în conformitate cu care martorului Harbuz Gheorghe i-au fost prezentate spre recunoaștere fotografii în mod arbitrar, drept urmare martorul menționând că a recunoscut persoana prezentată în fotografia cu nr.6, ca fiind angajatul IP Centru, care la 24.11.2021, a pretins de la el, Zmuncilă Ghenadie și Harbuz Gheorghe, bani în sumă de 300 euro, conform declarațiilor, persoana respectivă fiind cet. Gînju Iurie (vol.I,f.d.51-52);
- ***procesul-verbal de examinare a documentelor din 07.02.2022***, prin care au fost examinate actele ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 19.01.2021 de la Inspectoratul de Poliție Centru și anume a materialului înregistrat în Registrul nr.2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente, cu nr.17645 din 29.10.2021. În urma acțiunii de urmărire penală menționate, au fost supuse examinării actele ce se conțin în materialul înregistrat în Registrul nr.2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente cu nr.17645, din 29.10.2021, pe faptul acțiunilor pretins ilicite comise de cet.Scobială Tamara. Astfel, s-a stabilit că acesta conține cererea cet.Zmuncilă Ghenadie Mihai a.n. 07.07.1981 din 29.10.2021, adresată domnului Lilian Luca, Șef al IP Centru, prin care s-a solicitat „atragerea la răspundere penală conform legislației în vigoare a cet. cu numele Tamara, care în luna iunie 2021, prin abuz de încredere și înșelăciune a însușit de la el și prietenii lui suma de 2400 euro, sub pretextul perfectării

actelor pentru deplasare la muncă în Israel”. Cererea a fost primită de către ofițerul de investigație al SPC al SII a IP Centru, inspector superior Alexandru Vacarciuc. La fel este înscrisă sintagma „d.lu.Gînju 01.10.21” și aplicată o semnătură olografică. De asemenea, conține și procesul verbal de constatare din 23.11.2021, întocmit de ofițerul superior de investigații al BGC al SPC al SII al IP Centru, inspector principal Gînju Iurie, prin care a consemnat declarațiile cet. Scobială T.N., 24.05.1949, domiciliată pe str. ***** 7/1, ap.62. Fiind examinate declarațiile respective, s-a stabilit că cet.Scobială Tamara a comunicat că a primit de la cet. Bunduchi Maxim, Harbuz Gheorghe și Zmuncilă câte 800 Euro, pentru a facilita angajarea ultimilor în câmpul muncii în Israel. Sumele respective reprezentând cheltuielile pentru actele de plecare, achitarea vizei, cheltuieli de transport. La fel, aceasta a comunicat că se obligă să restituie până la 10.11.2021, suma totală de 2400 Euro, menționând că nu a avut intenții infracționale față de ultimii. Procesul verbal, este semnat pe verso, la sintagma reprezentantul organului de constatare, cu inscripția „Gînju”. La fel, a fost examinată și scrisoarea nr 34/20/1-16537 din 10.12.2021, adresată domnului Zmuncilă Ghenadie, prin care se indică că, în urma examinării adresării ultimului înregistrată în REI-2 a IP Centru cu nr. 17645 din 29.10.2021, organul de constatare a stabilit că litigiul iscat între el și Scobială Tamara poartă un caracter civil, fiind dispusă prin rezoluția 10.12.2021 sistarea examinării cererii acestuia. Scrisoare a fost semnată de către Ion Botnari. Este indicat ca executor „IU. Gînju” (vol.I.f.d.56-70);

- **procesul-verbal de examinare a documentelor din 14.02.2022**, prin care fost examinate actele în copii autentificate remise ca urmare a solicitării nr. 0592 din 07.02.2022. În cadrul acțiunii de urmărire penală menționată supra au fost examinate ordinele de numire în funcție de ofițer superior de investigație în cadrul IP Centru al DP mun. Chișinău a IGP al MAI. La fel, a fost examinată și fișa de post a cet. Gînju Iurie în calitate de ofițer de investigație (vol.I.f.d.82);

- **procesul-verbal din 31.01.2022, de consemnare a măsurii speciale de investigații** – interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor, cu Anexa nr. 1, care reprezintă conținutul convorbirii purtate între Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Gînju Iurie, la 05.01.2022, în intervalul orelor 11:33:48-11:37:34. măsura dispusă în temeiul ordonanței procurorului din 29.12.2021 și autorizată prin încheierea judecătorească nr. 13-9095/21 din 29.12.2021 emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana). În rezultatul realizării măsurii speciale de investigații, au fost fixate și înregistrate discuțiile purtate în timpul întâlnirilor dintre Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și colaboratorul de poliție Gînju Iurie, care au avut loc la intrarea în Inspectoratul de Poliție Centru amplasat în mun. Chișinău str.Bulgară 40, la data de 05.01, în intervalul de timp 11:33:48-11:37:34.

Din analiza convorbirilor purtate, cet. Gînju Iurie, îi asigură pe Zmuncilă Ghenadie și Bunduchi Maxim, că aceștia își vor primi banii înapoi, insinuând faptul că el are un interes în returnarea mijloacelor bănești, indicând că în cazul în care cet. Scobială Tamara nu v-a returna mijloacele bănești, aceștia vor înainta o nouă plângere și ca urmare va fi pornit un dosar penal. La fel acesta a afirmat că scrisoarea nr. 34/20/1-16537 din 10.12.2021, adresată domnului Zmuncilă Ghenadie, prin care se indică că a fost sistată examinarea materialului înregistrat ca urmare a cererii ultimului, nu are nici o valoare și a fost întocmit doar formal.

(Gînju Iurie:

- „O să fie tăt rovno, eu țin la control situația asta, prosta nu am numai o situație pe cap, dar pe a voastră o țin la control. Eu am și eu careva interes, deam voi știți care-i interesul meu, eu po liubomu a s-o scot în capăt.”

- „Ei foia ceia e că s-a închis materialul, dar toate materialele până la sfârșitul anului, ele trebuiau închise, ori de pornit dosar penal ori de închis”

- „Tipa că-s relații civile, corect, asta nu, foia asta o fost făcută prosto dlia galaciki. Mă înțelegi? Eu știu, eu am făcut foaia asta, ia uite vezi executor, Iurie Gînju și numărul.”

- „Dacă nu, eu o să vă chem să scrieți cerere pe Registrul 1 și o să pornim un dosar penal, după data de zece, dacă săptămâna viitoare ea nu se orientează”) (vol.I,f.d.137-141);

- **procesul-verbal nr. 10/1559 din 28.12.2021, de consemnare a măsurii speciale de investigații** - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare (GPS) în privința cet. Gînju Iurie (vol.I,f.d.137-141);

- **procesul-verbal nr.10/50 din 18.01.2022, de consemnare a măsurii speciale de investigații** - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare (GPS) în privința cet. Gînju Iurie (vol.I,f.d.162-168);

- **procesul-verbal din 31.12.2021, de consemnare a măsurii speciale de investigații** – interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice purtate de către Gînju Iurie, prin intermediul postului de telefonie mobilă cu nr. 37368923117, în perioada de timp consemnată 01.12.2021 – 31.12.2021, cu anexele la prezentul proces verbal ce conțin date pertinente pentru cauza penală și anume:

Anexele nr. 2 și 3, ce conțin convorbirile stenografiate dintre cet. Gînju Iurie și Scobială Tamare, purtate la 08.12.2021, între orele 10:29-10.31 și 11:22-11:24, în cadrul cărora cet. Gînju Iurie îi comunică cet. Scobială Tamara, despre faptul că a rămas foarte puțin timp, ultima comunicând că urmează să meargă la el.

(S.T.– Domnul Iurie, mie nu trebuie să-mi amintiți, asta-i doamna Scobială. La mine pur și simplu telefonul nu lucrează. Eu știu tot, așa că.

G.I.– Da, dar a rămas foarte puțin timp.

S.T.– Eu știu, eu știu că a rămas foarte puțin timp, eu azi îs ocupată, azi nu pot deloc, dar mâine o să vin la mata, așa că.)

(S.T.– Și să vă gândiți și să veniți și să grațiți aicea prostii!? Eaca eu vorbesc cu, cu colegii mei. Ce înseamnă asta? Eu am să mă duc și am să mă jălui pe mata! Da ce înseamnă asta!? Asta ce-i!? Eu ce-s copil!?)

G.I.– Asta-i lucru meu, mă înțelegeți!?)

S.T.– domnul Iurie, eu nu-s copil mic, eu nu-s copil mic!

G.I.– Dumneavoastră v-i s-a discutat prima dată foarte frumos, dacă eu am observat că.) (vol.I,f.d.222-224);

Anexa nr. 5, ce conține convorbirea stenografiate dintre cet. Gînju Iurie și Zmuncilă Ghenadie, purtată la 13.12.2021, între orele 15:25-15:27, în cadrul căreia cet. Gînju Iurie îi comunică cet. Zmuncilă Ghenadie, despre faptul că mai este necesar să aștepte ceva timp pentru a fi restituite mijloacele bănești, întrebându-l pe ultimul dacă este la curent cu discuția avută în locul predestinat pentru fumat, în cadrul căreia primul a pretins suma de 300 Euro.

(G.I.– Ce se aude, se aude că îi mai trebuiește o săptămână jumate, cac bî asta, săptămâna asta blin, și deam o zis că o să, m-au sunat niște oameni știi. Caroce m-au rugat din

structuri cineva, tipa să-i dăm crezare și tipa să-i mai dăm oleacă de timp, vreo săptămână și jumate, înțelegeți?

G.I.– Tu ești la curent și referitor la ceea ce am vorbit noi în curilcă da?

Z.G.– Da, da, da.

G.I.– Vsio, eu te-am auzit, bun.

Z.G.– Vsio, toate cele bune.

G.I.– Eu o să fac tăt, eu o să mă strădui să fie tot zaebisi, cum și, cum și s-a discutat.

Z.G.– Dă Doamne.

G.I.– Într-o săptămână și jumate, o săptămână și da am așteptat-o vezi că atâta necenzurat, deam și eu o lună o aștept și voi a-ți așteptat-o nu știu câte luni și cred că nu-i o problemă de așteptat încă.

Z.G.– Da o așteptăm, asta nu-i problemă, principalul ea să facă treabă, că de amu știi cum.)

(vol.I,f.d.226-227);

- procesul-verbal din 31.01.2022, de consemnare a măsurii speciale de investigații – interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice purtate de către Gînju Iurie, prin intermediul postului de telefonie mobilă cu nr. 37368923117, în perioada de timp consemnată 31.12.2021 – 30.01.2022, cu anexele la prezentul proces verbal ce conțin date pertinente pentru cauza penală și anume:

Anexele nr. 4 și nr.5, ce conțin convorbirile stenografiate dintre cet. Gînju Iurie și Zmuncilă Ghenadie, purtate la 04.01.2022, între orele 11:03-11:05 și 04.01.2022, ora 18:25-18:27, în cadrul căreia cet. Gînju Iurie îi comunică cet. Zmuncilă Ghenadie, despre faptul că încheierea emisă pe materialul la cererea ultimului este una formală, iar problema va fi rezolvată într-un final.

(G.I.– A așeia îi fîgnea scrisoarea șeia, nu retrăi.

Z.G.– Tu ești la lucru amuia?

G.I.– Da.

Z.G.– Eu taman îs alături aicea am vrut să trec pe la tine poate să ieși la o țigară măcar îmi lămureai ce și cum.

G.I.– Da acolo tipa am închis materialu asupra ei, da asta nu înseamnă nică, ne clarificăm brat, paliubomu eu te sun davai, nu retrăi, eu amuș a să mai deranjez încă o data oamenii și a să vedem.

Z.G.– Mh, caroce nu poți să ieși?

G.I.– Nu, la moment nu.

Z.G.– Mh.

G.I.– Da nu retări că paliubomu eu țin la control tot și poți să uiți de scrisoarea ceea.)

*(Z.G.– Cu hârtia ceea că și că așeia baba asta ne-o fut*t pe noi din iunie și așeia de-am o zis că tăt normal și niș o p*lă normal.*

G.I.– Uăi o să șibă tăt normal, dacă eu am grăit înseamnă că a să șibă, nu. Așteptați oleacă că eu mă pun pe capu ei, că am ieșit numa din anu nou și vreț voi de la mine?

Z.G.– Hhh, nu lura chestia îi întra ceia că vor s-o rulească știi?

G.I.– Eu singur, mi-i, mi-i important să fie tot normal, nu?

Z.G.– Dap cum să îi lămuresc eu lor? Eu nu știu cum să îi lămuresc, dă poate.

G.I.– Așa și lămurește ... lasă să vină mâine nu-i o problemă.) (vol.I,f.d.12-14);

Documente:

- actele anexate în copii autentificate anexate la procesele verbale de primire a denunțurilor din 25.11.2021 de la Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe și anume: *chitanță la dispoziția de încasare nr. 5, pe 01 file; chitanță la dispoziția de încasare, pe 01 file; chitanță la dispoziția de încasare nr. 4, pe 01 file (vol.I,f.d.49-50);*
- actele în copii autentificate ridicate prin proces verbal de ridicare din 19.01.2021 de la Inspectoratul de Poliție Centru, adică a materialului înregistrat în Registrul nr. 2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente, cu nr. 17645 din data de 29.10.2021 și anume: Filă de format A4, ce reprezintă foaia de titlu a încheierii pe materialul înregistrat în Registrul nr. 2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente, cu nr. 17645 din data de 29.10.2021, pe 01 file; Raport privind prelungirea termenului examinării materialului din 24.11.2021, pe 01 file; Raport privind prelungirea termenului examinării materialului din 17.11.2021, pe 01 file; Raport privind prelungirea termenului examinării materialului din 10.11.2021, pe 01 file; Indicație șefului SP3, domnului Botnari, spre examinare și decizie conform legislației în vigoare în termenii stabiliți până la 09.11.2021, pe 01 file; Cerere cet. Zmuncilă Ghenadie Mihai a.n. 07.07.1981 din 29.10.2021, pe 01 file; Proces verbal de constatare din 29.10.2021, pe 01 file; Proces verbal de constatare din 29.10.2021, pe 01 file; Proces verbal de constatare din 29.10.2021, pe 01 file; Filă de format A4, pe 01 file; Proces verbal de constatare din 23.11.2021, pe 01 file; Scrisoare nr. 34/20/1-16537 din 10.12.2021, pe 01 file (vol.I,f.d.71-72);
- actele în copii autentificate remise ca urmare a solicitării nr. 03/35-592 din 07.02.2022 și anume: Fișa postului din 23.01.2015, pe 04 file; Extras din ordin nr. 406ef. din 05.07.2016, pe 01 file; Extras din ordin nr. 55ef din 13.02.2017, pe 01 file; Extras din ordin nr. 404ef. din 16.08.2019, pe 01 file (vol.I,f.d.83-84);
- Purtătorii de informații electronice: - purtătorul de informație CD-R, cu numărul de inventar al DGAO a CNA „1960/21”, purtătorul de informație CD-R, cu numărul de inventar al DGAO a CNA „1*****/22”; purtătorul de informație CD-R, cu numărul de inventar al DGAO a CNA „2728(8)” (vol.II,f.d.74).

Probele prezentate de partea apărării:

9. În continuare, instanța de judecată menționează că prin prisma art. 24 alin. (3) din CPP, care prevede că „părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor”, în ședința de judecată instanța de judecată a admis cererea părții apărării privind audierea în calitate de *martor a lui Vacarciuc Alexandru și Vizitiu Vitalie*.
10. Astfel, fiind audiat sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, *martorul Vacarciuc Alexandru* a declarat că din sala de judecată îl cunoaște pe inculpatul Gînju Iurie, fără a se afla în relații de rudenie cu acesta și fără a fi existat anterior conflicte sau relații ostile între ei. Martorul a comunicat că activează în calitate de ofițer de investigații în cadrul IP Centru, iar cu Gînju Iurie erau colegi de serviciu, având birourile situate pe același etaj, la o distanță de aproximativ 2–3 birouri. Referitor la circumstanțele cauzei, martorul a declarat că, la finele anului 2021, în timp ce se afla în serviciu de 24 de ore, la sediul instituției s-au prezentat trei persoane de gen masculin, care au depus o cerere privind pretinse acțiuni ilegale legate de perfectarea unor acte pentru plecarea peste hotare, menționând că au transmis anumite sume de bani în acest sens. Martorul a precizat că a

primit cererea, a solicitat informații privind domiciliul persoanelor și locul unde își desfășura activitatea persoana reclamată, după care, în conformitate cu principiul repartizării teritoriale, a remis cererea către unitatea de gardă pentru înregistrare și repartizare. Ulterior, cererea a fost repartizată spre examinare lui Gînju Iurie. Martorul a mai declarat că, la un interval de aproximativ una-două săptămâni, a observat în mod repetat cele trei persoane în incinta instituției, în zona holului. Întrebându-le motivul prezenței, acestea au comunicat că au venit la Gînju Iurie, însă au menționat că acesta nu le-ar fi chemat și, totodată, nu se afla la serviciu la acel moment, aspect confirmat de martor prin faptul că ușa biroului era încuiată. Într-o altă zi, martorul a observat din nou aceleași persoane, care se aflau în hol și purtau o discuție telefonică la difuzor. Acesta a remarcat că pe ecranul telefonului era afișat numele „domnul Vasile”, iar în cadrul convorbirii a perceput expresia „provoacă-l”. Martorul a mai menționat că una dintre persoane părea agitată și a afirmat că nu cunoaște persoana vizată și nu poate realiza o asemenea acțiune. Martorul a precizat că nu a acordat inițial o semnificație deosebită acestor afirmații și și-a continuat activitatea. Totodată, martorul a reținut numele uneia dintre persoanele prezente, respectiv Garbuz sau Harbuz, întrucât avea un cunoscut cu același nume de familie din aceeași localitate, context în care a inițiat o discuție, confirmând că persoana respectivă îl cunoaște superficial pe acel cunoscut. Martorul a mai indicat că a observat frecvent prezența acestor persoane în incinta instituției, acestea staționând, de regulă, în apropierea grupului sanitar, în zona biroului lui Gînju Iurie. La un moment dat, întrebându-le pe cine așteaptă, acestea au reiterat că îl așteaptă pe „domnul Iurie” și au menționat că dețin numărul de telefon al acestuia, însă nu le răspunde la apeluri.

La întrebările adresate de apărători, martorul Vacarciuc Alexandru a comunicat că toate cele trei persoane s-au prezentat în biroul său, ocazie cu care le-a întrebat dacă cunosc persoana vizată în plângere, având în vedere că toate proveneau din aceeași localitate. Martorul a declarat că a observat aceste persoane la sediul inspectoratului de cel mult trei ori, respectiv o dată în holul instituției, o dată în fața acesteia și încă o dată în hol, la intervale de câteva zile, pe parcursul a aproximativ două săptămâni. Acesta a precizat că nu este coleg de birou cu Gînju Iurie și nu a observat careva schimbări în comportamentul acestuia. Totodată, a menționat că nu a fost martor la eventuale acțiuni sau manifestări cu caracter coruptibil din partea lui Gînju Iurie față de persoanele respective. Referitor la conduita celor trei persoane, martorul a apreciat drept neobișnuit faptul că acestea se prezentau frecvent la inspectorat fără a fi chemate, subliniind că, în mod obișnuit, persoanele se prezintă la organul de poliție în urma unei citații sau invitații oficiale. Martorul a mai declarat că nu a avut posibilitatea să audă discuțiile purtate de aceste persoane și nici nu a intrat în detalii în acest sens. De asemenea, a menționat că persoanele respective nu i-au comunicat personal că Gînju Iurie le-ar crea careva dificultăți sau probleme, interacțiunile limitându-se la simple saluturi. În ceea ce privește depunerea plângerii, martorul a confirmat că toate cele trei persoane au depus o cerere la inspectorat, menționând că una dintre ele întâmpina dificultăți în a scrie, astfel încât conținutul plângerii a fost redactat prin dictarea de către o altă persoană, identificată de martor ca fiind Garbuz, nume pe care l-a reținut în contextul existenței unei cunoștințe cu același nume de familie din aceeași localitate. Martorul a mai explicat că încheierile întocmite în cadrul materialelor înregistrate în registrul nr. 2 (R-2) sunt contrasemnate de șeful secției

investigații și de conducătorul instituției. De asemenea, a precizat că plângerea depusă era redactată de mână, pe un formular tipizat, fiind anexate și anumite capturi de ecran. Acesta a subliniat că organele de poliție au obligația de a primi orice cerere depusă, urmând ca ulterior aceasta să fie remisă spre examinare organului competent. Totodată, a indicat că decizia finală asupra materialelor examinate, în conformitate cu prevederile ordinului nr. 254, este adoptată de conducătorul instituției, ultima semnătură aparținând acestuia, inclusiv în ceea ce privește decontarea materialelor înregistrate în registrul R-2.

La întrebările adresate de procuror, martorul Vacarciuc Alexandru a declarat că la intrarea în sediul inspectoratului există unitate de gardă, iar la momentul respectiv accesul persoanelor în incintă era posibil, acestea fiind supuse procedurii de înregistrare într-un registru special, în care se consemna identitatea fiecărei persoane care intra în instituție. Martorul a precizat că, în perioada în care se afla în serviciu, exercita atribuții inclusiv la postul de acces, unde se efectua înregistrarea persoanelor. Totodată, acesta nu a putut afirma cu certitudine dacă existau situații în care unele persoane ar fi putut intra în inspectorat fără a fi consemnate în registrul de evidență. Acesta a declarat că, fiind în serviciu de 24 de ore, avea obligația de a primi toate cererile depuse, menționând că persoanele respective s-au prezentat personal la inspectorat, fără a apela serviciul 112. Martorul a subliniat că, în momentul primirii cererii, este sigur că aceasta a fost înregistrată, întrucât persoanele au fost direcționate către el, însă nu cunoaște dacă în celelalte situații de prezență ale acestora în incinta instituției s-a efectuat înregistrarea corespunzătoare. Martorul a mai indicat că a observat persoanele respective în perioada programului de activitate a inspectoratului. Referitor la programul de muncă al lui Gînju Iurie, a menționat că acesta activa, de regulă, în regim de 8 ore pe zi, între orele 08:00–15:00, dar putea fi implicat și în servicii de 24 de ore. Totodată, martorul a precizat că persoanele au dreptul de a se prezenta din proprie inițiativă la inspectorat, precum și de a se interesa de stadiul examinării cererilor depuse sau de a fi audiate suplimentar. Acesta a declarat că nu a purtat discuții cu Gînju Iurie referitor la cererile depuse de aceste persoane și nici nu s-a interesat despre acestea. De asemenea, nu au existat discuții colegiale pe marginea acestor persoane sau a cererilor respective, iar Gînju Iurie nu s-a plâns că ar fi fost deranjat de prezența lor. Martorul a mai menționat că nu cunoaște dacă Gînju Iurie s-a întâlnit cu aceste persoane în zilele în care el le-a observat în incinta inspectoratului. Totodată, a declarat că nu a auzit ca Gînju Iurie să fi solicitat bani de la acestea, singurele informații în acest sens fiind cunoscute din mass-media. Referitor la procedura de examinare a cererilor, martorul a indicat că termenul general de examinare a materialelor este de 30 de zile, iar cererea respectivă a fost înregistrată în registrul nr. 2 (R-2) și transmisă spre examinare conform competenței. La finalul examinării, în cazul existenței elementelor constitutive ale infracțiunii, se dispune inițierea urmăririi penale, iar în caz contrar se emite o încheiere. Martorul a mai explicat că executorul poate restitui obiecte, acte sau materiale persoanelor, chiar și fără consemnarea expresă a acestui fapt în anumite situații. Totodată, a precizat că, în cadrul urmăririi penale, decizia aparține procurorului, iar în cadrul materialelor înregistrate în R-2 se întocmește o recipisă corespunzătoare. În final, martorul a declarat că nu cunoaște dacă Gînju Iurie a restituit acestor persoane pașapoartele.

11. Instanța reține că, pe parcursul cercetării judecătorești, apărătorul inculpatului a solicitat *audierea martorului Vizitiu Vitalie*, cerere care a fost admisă, fiind acordat un termen pentru asigurarea prezenței acestuia în ședința de judecată. Ulterior, apărătorul nu a putut asigura prezența martorului, invocând faptul că acesta se află peste hotarele țării. În vederea garantării dreptului la apărare și a administrării complete a probatoriului, instanța a admis cererea ulterioară a apărării privind audierea martorului prin intermediul videoconferinței. Cu toate acestea, apărătorul nu a prezentat datele necesare pentru contactarea martorului și organizarea audierii prin acest mijloc procedural.
12. În aceste circumstanțe, apărătorul a declarat renunțarea la proba respectivă, iar instanța, punând în discuție această renunțare și constatând că celelalte părți nu au solicitat administrarea probei în cauză, în temeiul art. 328 din Codul de procedură penală, a dispus neexaminarea acesteia și a admis renunțarea la audierea martorului Vizitiu Vitalie.

IV. Poziția părților în dezbateri judiciare.

13. **În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție, Ala Căuș**, a susținut învinuirea înaintată inculpatului Gînju Iurie *****solicitând instanței de judecată pronunțarea unei soluții de condamnare.
14. În expunerea poziției sale, acuzatorul de stat a indicat că, în urma cercetării judecătorești, a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, reținând că acesta, activând în calitate de ofițer de investigații în cadrul Inspectoratului de Poliție Centru, având statut de persoană publică, a pretins bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, în scopul neîndeplinirii unor acțiuni ce intrau în atribuțiile sale de serviciu.
15. Procurorul a invocat circumstanțele concrete ale cauzei, menționând că, în contextul examinării plângerilor depuse de către cetățenii Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, inculpatul ar fi pretins de la aceștia suma de 300 euro, câte 100 euro de la fiecare, pentru a nu întreprinde acțiuni procesuale în vederea documentării complete și obiective a cazului sesizat.
16. Totodată, acuzatorul de stat a subliniat că vinovăția inculpatului rezultă din coroborarea declarațiilor martorilor audiați, inclusiv Zmuncilă Ghenadie, Harbuz Gheorghe, Școbioală Tamara și Bunduchi Maxim, atât la etapa urmăririi penale, cât și în fața instanței de judecată, cu procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală și rezultatele măsurilor speciale de investigații. În opinia acuzării, aceste probe, examinate în ansamblu, demonstrează în mod incontestabil existența faptei de pretindere a mijloacelor bănești de către inculpat, precum și întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, sub toate aspectele laturii obiective și subiective.
17. Referitor la poziția procesuală a inculpatului, care nu și-a recunoscut vinovăția, procurorul a solicitat aprecierea critică a declarațiilor acestuia, motivând că acestea reprezintă o poziție de apărare, nefiind susținute de alte probe administrate în cauză.
18. În concluzie, acuzatorul de stat a apreciat că totalitatea probelor administrate în cauză demonstrează vinovăția inculpatului dincolo de orice dubiu rezonabil, fiind întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă.
19. În consecință, procurorul a solicitat instanței: - recunoașterea lui Gînju Iurie Serghei vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal; - stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în

- penitenciar de tip semiînchis; - aplicarea unei amenzi în mărime de 5000 unități convenționale; - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice sau de a exercita anumite activități pe un termen de 8 ani.
20. Totodată, acuzatorul de stat a solicitat ca la individualizarea pedepsei să fie aplicată legea penală mai favorabilă, în vigoare la data comiterii faptei, precum și dispunerea păstrării la dosar a mijloacelor materiale de probă și a documentelor anexate cauzei penale.
 21. **În cadrul dezbaterilor judiciare avocații Igor Hlopețchi și Ion Popa**, acționând în interesele inculpatului Gînju Iurie, au solicitat instanței de judecată pronunțarea unei sentințe de achitare.
 22. În susținerea poziției lor, apărătorii au invocat că, în urma analizei sintetice a probelor administrate de către acuzare, rezultă că organul de urmărire penală a admis erori esențiale de drept, dispunând tragerea la răspundere penală a inculpatului cu încălcarea prevederilor legale incidente, a practicii judiciare naționale unitare, precum și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în materia provocării la infracțiune.
 23. Apărătorii au subliniat că, potrivit normelor procesual-penale, instanța este obligată să verifice dacă faptele imputate au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept material și procesual. Or, din ansamblul probator administrat rezultă că, atât în faza urmăririi penale, cât și în fața instanței de judecată, inculpatul și apărătorii săi au invocat în mod constant existența unei înscenări și a unei provocări la săvârșirea infracțiunii, realizate prin intermediul martorilor denunțători.
 24. În acest sens, s-a arătat că martorii denunțători s-au prezentat din proprie inițiativă la Inspectoratul de Poliție Centru, acționând ulterior sub controlul organului de urmărire penală, cu scopul de a iniția și întreține discuții compromițătoare cu inculpatul. Potrivit apărării, aceste circumstanțe sunt confirmate inclusiv prin declarațiile martorilor audiați în cauză.
 25. Totodată, apărătorii au invocat că o asemenea conduită a organelor de urmărire penală contravine jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care interzice în mod expres provocarea unei persoane la săvârșirea sau continuarea unei infracțiuni în scopul obținerii de probe.
 26. De asemenea, s-a reținut că materialele inițiate în baza plângerilor depuse de cetățenii Zmuncilă Ghennadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe relevă că, la momentul pretinselor discuții din 24 noiembrie 2021 privind o eventuală „pretindere”, actele respective erau deja restituite, fapt ce exclude existența unui interes sau a unei conduite infracționale din partea inculpatului.
 27. În consecință, apărătorii au susținut că inculpatul nu a avut nici inițiativa și nici intenția de a comite fapta imputată, iar pretinsa faptă reprezintă rezultatul exclusiv al intervenției și acțiunilor provocatoare ale organului de urmărire penală, realizate prin intermediul martorilor denunțători.
 28. Prin urmare, s-a concluzionat că în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, în special latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de corupere pasivă, motiv pentru care s-a solicitat achitarea inculpatului în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.
 29. **La etapa ultimului cuvânt, inculpatul Gînju Iurie** a susținut pe deplin poziția expusă de apărătorii săi în cadrul dezbaterilor judiciare și, suplimentar, a indicat că nu a comis fapta ce i se incriminează, reiterând lipsa oricărei intenții de a pretinde sau primi bunuri necuvenite.

30. Acesta a subliniat că acțiunile care i-au fost imputate reprezintă rezultatul unei provocări din partea organelor de urmărire penală, realizate prin intermediul martorilor denunțatori, menționând că nu a inițiat și nu a întreținut discuții cu caracter ilicit, iar comportamentul său nu a depășit limitele atribuțiilor de serviciu.
31. Totodată, inculpatul a invocat că probele administrate în cauză sunt contradictorii și nu demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția sa, solicitând instanței să le aprecieze în mod obiectiv și să țină cont de circumstanțele reale ale cauzei.
32. În concluzie, inculpatul a solicitat instanței de judecată pronunțarea unei sentințe de achitare, considerând că învinuirea formulată împotriva sa este neîntemeiată și nu este susținută de un probatoriu pertinent și concludent.

V. Aprecierea instanței de judecată.

33. Potrivit prevederilor art.93 alin.(1) din Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.
34. În conformitate cu prevederile art.101, alin.(1)-(4) din Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.
35. Conform prevederilor art.384 din Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel, urmează ca instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.
36. În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) din Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.
37. Conform art.51 alin.(1) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
38. Potrivit art.52 alin.(1) din Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.
39. Potrivit prevederilor art.113 alin.(1) din Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei

prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În conformitate cu prevederile art. 8 din Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

40. Astfel, la adoptarea unei hotărâri de condamnare prin prisma jurisprudenței CtEDO, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la fel se reține că pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.
41. Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art.325, alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.
42. În concordanță cu conținutul art.389 alin.(1) și (2) din Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.
43. Astfel, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Ori toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.
44. În contextul prevederilor legale citate *supra* și în coraport cu circumstanțele de fapt ale cauzei constatate în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală, instanța de judecată constată *dincolo de orice dubiu* rezonabil că, în privința inculpatului, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.
45. La fel, instanța de judecată atestă că prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului *i-a fost adus la cunoștință* atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta prin rechizitoriul întocmit.
46. În mod particular, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin. (4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.
47. Or, prin cumulul probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată a stabilit că inculpatul, a comis fapta incriminată de către acuzatorul de stat după cum urmează mai jos.
48. Astfel, **Gînju Iurie** *****fiind angajat în calitate de ofițer de investigație în cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău a IGP al MAI în baza ordinului IGP nr.404ef din 16.08.2019, fiind conform prevederilor art.123 din Codul penal, persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, ignorând prevederile art.2 al Legii nr.320 din 27.12.2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, care are misiunea

de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

49. La 29.10.2021, cet. Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, au depus câte o plângere la Inspectoratul de Poliție Centru, privind faptul că în privința lor au fost săvârșite acțiuni ilegale, denunțând fapta săvârșită de o persoană ce prestează servicii de angajare în câmpul muncii în Israel, obținerea vizei necesare pentru această cât și transportarea în Israel, manifestate prin acțiunile persoanei respective care a primit de la fiecare dintre aceștia câte 800 Euro și pașapoartele lor, dar nu și-a îndeplinit obligațiile și nu dorea să le întoarcă mijloacele bănești sau pașapoartele acestora.
50. La 24.11.2021, în cadrul Inspectoratului de Poliție Centru, amplasat în mun. Chișinău, str. Bulgară 40, în biroul de serviciu a ofițerului de investigație Gînju Iurie, ultimul a întors cet. Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, pașapoartele acestora și le-a comunicat că persoana denunțată de către aceștia s-a obligat să le restituie și mijloacele bănești în suma totală de 2 400 Euro, până la 10.12.2021.
51. Tot atunci, în incinta Inspectoratului de Poliție Centru, în afara biroului de serviciu Gînju Iurie a pretins de la Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, suma de 300 Euro, care potrivit cursului oficial BNM, constituiau 5 968,38 lei MDL, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale în vederea acumulării materialului probatoriu inițial și constatării infracțiunii, precum și examinării sub toate aspectele, complete și obiective a materialului înregistrat în baza plângerilor acestora.
52. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Gînju Iurie Serghei** a comis infracțiunea prevăzută în art. 324 alin. (1) Cod penal – *corupere pasivă*, caracterizată prin pretinderea, personal de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale (*în redacția legii penale în vigoare la data comiterii faptei*).
53. Cu referire la învinuirea adusă, inculpatul **Gînju Iurie Serghei** a declarat că „... *fapta imputată îi este clară, însă nu își recunoaște vina. Prin declarațiile sale, inculpatul a relatat că, în anul 2021, activa în calitate de ofițer superior de investigații în cadrul Biroului crime grave al Inspectoratului de Poliție Centru, însă, în fapt, gestiona activitatea Secției nr. 3 pe linia combaterii criminalității. Acesta a menționat că, la data de 24 noiembrie 2021, i-au fost repartizate spre examinare materialele constituite în baza plângerilor depuse de către Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, prin care aceștia reclamau acțiunile pretins ilegale ale unei persoane pe nume Tamara Scobioala, manifestate prin primirea de la fiecare a sumei de 800 euro, sub pretextul facilitării angajării în câmpul muncii în Israel, fără a-și îndeplini ulterior obligațiile asumate. În continuare, inculpatul a declarat că, în vederea verificării circumstanțelor sesizate, a dispus citarea persoanelor menționate, care s-au prezentat la sediul Inspectoratului de Poliție Centru, unde au fost audiate, confirmând în esență cele invocate în plângerile depuse. Ulterior, potrivit declarațiilor inculpatului, a fost inițiată procedura de citare a persoanei vizate în plângeri, fiind emisă atât o telefonogramă, cât și o citație scrisă. Inculpatul a mai indicat că persoana vizată, Tamara Scobioala, nu s-a prezentat inițial, invocând motive de sănătate, însă ulterior s-a prezentat și a fost audiată, recunoscând că a primit sumele de bani de la persoanele menționate pentru perfectarea*

actelor necesare plecării la muncă peste hotare, însă, din cauza restricțiilor generate de pandemia COVID-19, nu a putut realiza aceste acțiuni, asumându-și obligația de a restitui sumele de bani. Totodată, aceasta a restituit pașapoartele persoanelor în cauză. Potrivit inculpatului, ulterior audierii, persoana vizată și-ar fi asumat un termen de aproximativ o lună pentru restituirea sumelor de bani, iar el, la rândul său, i-a contactat pe petiționari pentru a le transmite pașapoartele restituite. În același context, inculpatul a declarat că, pe parcursul examinării materialului, petiționarii îl contactau frecvent telefonic și se prezentau la sediul inspectoratului, solicitând informații privind evoluția cazului, inclusiv așteptându-l perioade îndelungate în incinta sau în afara instituției. Acesta a precizat că i-a invitat la sediul inspectoratului doar de două ori, și anume pentru audieri și pentru restituirea pașapoartelor, celelalte vizite fiind inițiate de către aceștia din proprie inițiativă. Referitor la acuzațiile formulate de organul de urmărire penală, inculpatul a menționat că i se impută pretinderea, la data de 24 noiembrie 2021, a sumei de 300 euro de la Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, pentru a nu întreprinde acțiuni în exercitarea atribuțiilor de serviciu, fapt pe care îl neagă categoric. În acest sens, inculpatul a susținut că nu a pretins și nu a primit niciodată careva mijloace bănești sau alte foloase de la persoanele menționate, calificând cauza drept una fabricată de către aceștia. Totodată, inculpatul a invocat că persoanele care au formulat denunțurile ar fi înrudite sau ar avea legături între ele, iar declarațiile acestora ar fi contradictorii și lipsite de veridicitate, circumstanțe care, în opinia sa, confirmă nevinovăția sa. În continuarea declarațiilor sale, inculpatul a invocat dispozițiile legale și jurisprudența relevantă în materie procesual penală, susținând că cauza a fost instrumentată cu încălcarea principiilor fundamentale ale procesului penal. Astfel, inculpatul a făcut trimitere la prevederile art. 7 alin. (6) și (8) din Codul de procedură penală, subliniind caracterul obligatoriu al hotărârilor Curții Constituționale, precum și al hotărârilor definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului pentru organele de urmărire penală și instanțele de judecată. Totodată, acesta a invocat jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia normele dreptului internațional, inclusiv cele rezultate din interpretarea Convenției Europene a Drepturilor Omului, constituie parte integrantă a dreptului intern, urmând a fi aplicate în mod direct în procesul penal. În același sens, inculpatul a subliniat că procesul penal trebuie să fie guvernat de principiile fundamentale, precum legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, garantarea dreptului la apărare și dreptul la un proces echitabil. Raportând aceste principii la circumstanțele cauzei, inculpatul a susținut că organele de urmărire penală au comis erori de drept, fiind atras la răspundere penală fără respectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a normelor legale incidente. În acest context, inculpatul a reiterat poziția apărării, exprimată atât în faza de urmărire penală, cât și în fața instanței de judecată, potrivit căreia fapta imputată ar fi rezultatul unei provocări din partea martorilor denunțatori, care ar fi acționat sub controlul organului de urmărire penală, prezentându-se în mod repetat la sediul Inspectoratului de Poliție Centru pentru a iniția discuții cu inculpatul în vederea determinării acestuia să abordeze subiectul unor pretinse sume de bani. Potrivit declarațiilor inculpatului, aceste susțineri ar fi confirmate inclusiv de depozițiile unor martori, care ar indica faptul că denunțatorii ar fi fost îndrumați de către reprezentanți ai organelor de investigație să provoace astfel de discuții, circumstanță ce ar demonstra lipsa unui rol pasiv al autorităților. Inculpatul a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia provocării, arătând că este interzis ca organele judiciare

sau persoanele care acționează în numele acestora să determine o persoană să comită sau să continue săvârșirea unei infracțiuni în scopul obținerii de probe. În dezvoltarea acestui argument, inculpatul a menționat că, în cazul în care se invocă provocarea, instanța de judecată are obligația de a examina cu maximă rigurozitate materialele cauzei, iar în situația în care se constată că probele au fost obținute prin provocare, acestea urmează a fi excluse, în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil. De asemenea, inculpatul a susținut că, la momentul presupusei pretinderi a sumei de bani, actele persoanelor vătămate fuseseră deja restituite, ceea ce, în opinia sa, exclude existența unui interes sau a unui scop infracțional. Totodată, acesta a arătat că din conținutul discuțiilor purtate nu rezultă vreo manifestare din partea sa care ar putea fi interpretată, în mod obiectiv, drept pretindere de mijloace bănești, calificând acuzațiile ca fiind neîntemeiate. În susținerea poziției sale, inculpatul a făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia, în situația în care o persoană invocă provocarea, sarcina probei revine autorităților, care trebuie să demonstreze că nu a existat o astfel de ingerință și că activitatea organelor de urmărire penală s-a limitat la una pasivă. În concluzie, inculpatul a susținut că nu a avut inițiativa și nici intenția de a comite fapta incriminată, iar presupusa infracțiune ar fi rezultatul unei înscenări și al unei provocări din partea organelor de urmărire penală, prin intermediul martorilor denunțatori. În aceste condiții, inculpatul a solicitat achitarea sa, motivând că în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate, în special sub aspectul laturii obiective și subiective. La întrebările adresate de apărători, inculpatul Gînju Iurie Serghei a oferit explicații suplimentare, dezvoltând circumstanțele invocate anterior. Astfel, acesta a declarat că, potrivit atribuțiilor funcției deținute, nu avea competența de a dispune pornirea urmăririi penale, putând doar să formuleze propuneri în acest sens, decizia finală aparținând șefului subdiviziunii. Referitor la procedura de gestionare a actelor, inculpatul a explicat că, potrivit practicii instituționale, în cazul în care sunt recepționate documente, se întreprind măsuri pentru identificarea persoanei, iar în funcție de rezultat, acestea fie sunt înregistrate, fie restituite. A precizat că întocmirea unui act de primire-predare are loc doar în situațiile în care documentele sunt recunoscute în calitate de corpuri delictive sau sunt ridicate de la persoane în cadrul procedurilor legale. În speță, inculpatul a menționat că persoana vizată, Tamara Scobioala, a restituit pașapoartele, iar el, la rândul său, le-a transmis persoanelor în cauză. Totodată, inculpatul a arătat că persoana menționată a fost audiată, confirmând că a primit sumele de bani în vederea perfectării actelor, însă nu și-a putut onora obligațiile din cauza situației pandemice, asumându-și restituirea acestora, declarațiile fiind consemnate într-un proces-verbal de consemnare a explicațiilor. În ceea ce privește accesul în incinta inspectoratului, inculpatul a menționat că, potrivit reglementărilor interne, accesul persoanelor terțe este restricționat, însă, în practică, există situații în care aceste reguli nu sunt respectate în mod riguros. Referitor la interacțiunile cu petiționarii, inculpatul a declarat că inițiativa comunicării aparținea acestora, în special lui Zmuncilă Ghenadie, care îl contacta frecvent prin diverse mijloace de comunicare, inclusiv aplicații mobile. Acesta a precizat că i-a invitat la sediul inspectoratului în vederea audierii și ulterior pentru restituirea actelor, celelalte prezentări fiind inițiate de către aceștia. Inculpatul a mai susținut că petiționarii manifestau un comportament insistent, contactându-l repetat și așteptându-l în incinta sau în afara instituției, ceea ce i-a creat o stare de disconfort. De asemenea, a menționat că aceștia exercitau presiuni pentru soluționarea rapidă a cazului, adresându-i frecvent

întrebări și solicitări. Totodată, inculpatul a relatat că a fost informat de colegul său de birou despre prezența repetată a petiționarilor la sediul instituției, inclusiv în zilele în care acesta nu se afla la serviciu. În continuare, inculpatul a explicat că expresia „cunoașteți care este interesul meu” a fost utilizată în contextul dorinței sale de a soluționa cazul, fără a avea conotații de natură materială, ci exclusiv în sensul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. Referitor la circumstanțele concrete ale datei de 24 noiembrie 2021, inculpatul a declarat că nu își amintește cu exactitate dacă a purtat discuții în afara biroului, însă a menționat că eventualele interacțiuni au fost inițiate de către petiționari, care l-ar fi abordat, inclusiv în zona fumoarului, adresându-i întrebări. Acesta a subliniat că nu a avut discuții referitoare la pretinderea unor sume de bani. De asemenea, inculpatul a precizat că nu a stabilit întâlniri cu petiționarii în afara sediului inspectoratului și că orice interacțiune a avut loc în contextul exercitării atribuțiilor de serviciu. În ceea ce privește evoluția ulterioară a cazului, inculpatul a declarat că, după comunicarea soluției, petiționarii au continuat să-l contacteze, solicitând explicații, iar el le-a indicat posibilitatea depunerii unei noi cereri în cazul în care obligațiile asumate de persoana vizată nu vor fi executate. Totodată, inculpatul a menționat că a observat comportamente suspecte din partea petiționarilor, inclusiv discuții telefonice întrerupte în momentul apropierea sa și urmărirea acestuia. În final, inculpatul a declarat că până la data de 24 noiembrie 2021 nu a emis acte procedurale pe marginea materialului respectiv, iar unele înscrisuri din dosar nu poartă semnătura sa, menționând în acest sens procesul-verbal de examinare a documentelor. La întrebările adresate de acuzatorul de stat, inculpatul Gînju Iurie Serghei a oferit următoarele explicații. Acesta a declarat că, potrivit prevederilor Ordinului MAI nr. 254, materialele în privința cărora nu este clară existența elementelor constitutive ale unei infracțiuni sunt înregistrate în Registrul de evidență a informațiilor (RII) și supuse verificării. În situația în care, în urma examinării, se constată existența componentei de infracțiune, materialele sunt transmise organului de urmărire penală pentru inițierea urmăririi penale. Inculpatul a precizat că, în temeiul aceluiași ordin, persoanele sunt audiate sub formă de explicații, iar el nu avea competența de a întocmi procese-verbale de audiere în sens procesual penal. Totodată, a menționat că, în cazul în care persoana vizată recunoaște fapta și își asumă remedierea consecințelor, aceasta poate influența aprecierea existenței elementelor constitutive ale infracțiunii. Referitor la examinarea materialului, inculpatul a arătat că termenul legal este de până la trei luni, iar în speță verificările au fost finalizate într-un interval de aproximativ două luni și jumătate. De asemenea, inculpatul a declarat că materialul nu a fost transmis pentru înregistrare în Registrul nr. 1, întrucât, în opinia sa, nu erau întrunite elementele constitutive ale infracțiunii. Acesta a explicat că petiționarii aveau în principal pretenții de natură materială, vizând restituirea sumelor de bani și a actelor, iar în astfel de situații, în prezența unor înscrisuri confirmative sau a unor obligații asumate de restituire, poate fi exclus caracterul penal al faptei. Totodată, inculpatul a menționat că le-a explicat petiționarilor modalitatea de contestare a soluției și posibilitatea depunerii unei cereri de reluare a examinării în cazul în care obligațiile asumate nu sunt executate. În ceea ce privește restituirea actelor, inculpatul a declarat că nu a întocmit un act de predare-primire, întrucât nu a considerat documentele respective drept corpuri delictive. Acesta a precizat că actele au fost restituite benevol de către persoana vizată și ulterior transmise persoanelor îndreptățite, aspect consemnat într-un proces-verbal de constatare. Referitor la discuțiile purtate cu petiționarii, inculpatul a confirmat că a avut o discuție în afara

biroului, în zona fumoarului, însă aceasta a vizat exclusiv modalitatea de restituire a sumelor de bani. Inculpatul a subliniat că nu au fost abordate alte subiecte decât cele discutate anterior în birou și a reiterat că nu a existat nicio discuție privind pretinderea unor sume de bani. În ceea ce privește eventuale influențe externe asupra soluționării cazului, inculpatul a declarat că persoana vizată i-ar fi comunicat intenția de a restitui banii, fără însă a fi supus unor presiuni sau influențe în exercitarea atribuțiilor de serviciu”.

54. Analizând declarațiile inculpatului **Gînju Iurie** *****instanța reține că acesta nu și-a recunoscut vinovăția, negând în mod categoric pretinderea vreunei sume de bani de la persoanele vătămate și susținând că acuzațiile formulate ar reprezenta rezultatul unei pretinse înscenări și provocări din partea organelor de urmărire penală, prin intermediul martorilor denunțatori.
55. În acest sens, instanța constată că poziția inculpatului are un caracter preponderent defensiv, fiind orientată spre exonerarea de răspundere penală prin invocarea unor circumstanțe externe conduitei sale, fără a oferi o explicație plauzibilă și coerentă asupra elementelor esențiale ale acuzației. Or, deși inculpatul a descris în detaliu activitatea desfășurată în cadrul examinării materialului înregistrat, acesta s-a limitat la o negare generală a faptei imputate, fără a combate în mod concret și argumentat circumstanțele reținute în sarcina sa.
56. Instanța reține, totodată, că declarațiile inculpatului sunt marcate de anumite inconsecvențe și elemente de imprecizie, în special în ceea ce privește împrejurările concrete ale discuțiilor purtate cu persoanele vătămate la data de 24 noiembrie 2021. Astfel, deși inițial a negat categoric orice interacțiune relevantă în afara biroului, ulterior a admis existența unei discuții în zona fumoarului, fără însă a putea reda conținutul exact al acesteia, invocând lipsa de memorie asupra unor aspecte esențiale, ceea ce diminuează credibilitatea versiunii sale.
57. De asemenea, instanța apreciază ca fiind neconvingătoare explicația oferită de inculpat referitor la utilizarea expresiei „*cunoașteți care este interesul meu*”, acesta încercând să îi atribuie o semnificație neutră, legată de exercitarea atribuțiilor de serviciu. În contextul circumstanțelor cauzei și al ansamblului probator administrat, o asemenea interpretare apare ca fiind forțată și lipsită de suport obiectiv.
58. Nu poate fi reținută nici susținerea inculpatului privind pretinsa provocare din partea organelor de urmărire penală. Instanța observă că aceste afirmații au un caracter pur declarativ, nefiind susținute prin probe pertinente și concludente. Simpla invocare a jurisprudenței relevante în materie nu este de natură să suplinească lipsa unor elemente factuale concrete care să demonstreze existența unei intervenții active a autorităților în determinarea inculpatului de a comite fapta. Dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că inițiativa și conduita incriminată aparțin inculpatului, iar acțiunile organelor de urmărire penală s-au circumscris limitelor unei activități pasive și legitime de documentare a infracțiunii.
59. Instanța mai reține că argumentele inculpatului referitoare la lipsa competenței de a dispune pornirea urmăririi penale, precum și la caracterul pretins civil al litigiului dintre persoanele vătămate și persoana vizată în plângeri, sunt irelevante sub aspectul existenței infracțiunii de corupere pasivă. Or, obiectul prezentei cauze nu vizează legalitatea soluției adoptate în cadrul examinării materialului, ci conduita inculpatului în exercitarea

- atribuțiilor de serviciu, respectiv pretinderea de bunuri ce nu i se cuvin pentru a nu îndeplini acțiuni ce intrau în sfera obligațiilor sale funcționale.
60. În același timp, instanța apreciază că susținerile inculpatului privind pretinsa lipsă de interes infracțional, determinată de restituirea pașapoartelor anterior momentului pretinderii sumei de bani, nu pot fi primite, întrucât acestea nu exclud, în sine, existența scopului urmărit, respectiv neîndeplinirea acțiunilor de serviciu ulterioare, legate de examinarea completă și obiectivă a materialului.
61. Prin urmare, instanța concluzionează că declarațiile inculpatului reprezintă o poziție de apărare menită să evite angajarea răspunderii penale, acestea fiind parțial contradictorii, lipsite de suport probator și infirmate de ansamblul probelor administrate în cauză. În consecință, instanța le apreciază ca fiind necredibile și le va înlătura în măsura în care contravin situației de fapt reținute și probelor administrate.
62. În continuare, instanța de judecată reține că, la formarea convingerii sale și la fundamentarea sentinței de condamnare în privința lui **Gînju Iurie** *****sub aspectul săvârșirii infracțiunii incriminate, va avea în vedere, între altele, declarațiile martorului Zmuncila Ghenadie Mihai, care, în susținerea circumstanțelor de fapt descrise în rechizitoriu și a învinuirii formulate în sarcina inculpatului, a declarat următoarele: „... *din sala de judecată îl recunoaște pe inculpatul Gînju Iurie. Acesta a relatat că, în anul 2021, împreună cu Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, s-a adresat unei persoane pe nume Tamara Scobiolă, care desfășura activități de intermediere a angajării la muncă în Israel. La data de 10 iunie 2021, fiecare dintre ei i-a transmis câte 800 euro, în vederea organizării plecării la muncă peste hotare, însă, după expirarea unei perioade de aproximativ șase luni, deplasarea nu a fost organizată. În aceste circumstanțe, martorul a declarat că, împreună cu celelalte persoane, s-au adresat la Inspectoratul de Poliție Centru, unde au depus plângeri cu privire la situația creată. Ulterior, martorul a fost contactat telefonic de către ofițerul de investigație Gînju Iurie, fiind invitat să se prezinte la sediul IP Centru, unde a depus explicații, după care a plecat. Martorul a mai relatat că, la aproximativ una-două săptămâni, a fost contactat repetat de același ofițer și invitat din nou la inspectorat, iar la a doua prezentare, acestuia i-au fost restituite pașapoartele. Totodată, martorul a declarat că inculpatul le-a comunicat că persoana vizată, Tamara Scobiolă, urmează să restituie sumele de bani până la o anumită dată. Martorul a menționat că, ulterior, în timp ce se afla în incinta inspectoratului, împreună cu ceilalți petiționari și inculpat, aceștia au ieșit în coridor pentru a fuma, ocazie cu care inculpatul le-ar fi comunicat că se ocupă de soluționarea problemei privind restituirea sumelor de 800 euro și că, în eventualitatea soluționării acestei chestiuni, ar urma să îi fie transmisă suma de 100 euro, declarație pe care martorul a declarat că nu a înțeles-o și a întrebat de ce ar trebui achitată o asemenea sumă. De asemenea, martorul a precizat că, la data de 10 decembrie 2021, când urma să fie restituită suma de bani, acest lucru nu s-a realizat, motiv pentru care l-a contactat pe inculpat, care i-a comunicat să mai aștepte o perioadă. În continuare, martorul a declarat că, ulterior, constatând că problema nu este soluționată, s-a adresat Centrului Național Anticorupție, unde a depus declarații similare celor relatate în ședința de judecată. La întrebările adresate de acuzatorul de stat, martorul Zmuncilă Ghenadie Mihai a declarat că, la momentul depunerii cererii, el, împreună cu Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, s-au prezentat la Inspectoratul de Poliție Centru, cererea fiind întocmită de un angajat al instituției, iar aceștia doar au*

semnat-o. Martorul a mai indicat că prejudiciul total invocat în cauză constituia suma de 2400 euro, aferentă sumelor transmise către persoana Tamara Scobiolă. Acesta a declarat că, la prima depunere de explicații, a relatat circumstanțele în care a făcut cunoștință cu persoana respectivă, menționând că aceasta le-ar fi eliberat un înscris (cec) care confirmă primirea sumelor de bani, document pe care l-au prezentat organelor de poliție. Martorul a precizat că, în cadrul discuțiilor purtate la Inspectoratul de Poliție Centru, nu au fost abordate aspecte privind acțiuni civile. De asemenea, martorul a declarat că, la momentul restituirii pașapoartelor, inculpatul Gînju Iurie le-a comunicat că persoana Tamara Scobiolă și-a asumat în scris obligația de a restitui sumele de bani. **Martorul a indicat că suma pretinsă de inculpat ar fi constituit 100 euro pentru fiecare dintre cei trei petiționari.** Acesta a mai relatat că, în luna decembrie 2021, a primit o corespondență de la IP Centru, iar ulterior l-a contactat telefonic pe inculpat pentru a solicita clarificări, la care acesta i-ar fi răspuns că documentul respectiv nu are relevanță în cadrul dosarului. Martorul a menționat că sumele care ar fi urmat să fie transmise inculpatului depindeau de restituirea prealabilă a banilor de către persoana Tamara Scobiolă. În final, martorul a declarat că, înainte de sesizarea Centrului Național Anticorupție, au încercat să discute cu inculpatul pentru a clarifica situația privind restituirea sumelor de bani. La întrebările adresate de avocați, **martorul a declarat că discuțiile la care s-a referit au avut loc în fumoar, și nu în biroul de serviciu al inculpatului.** Acesta a precizat că respectiva discuție a avut loc anterior adresării la Centrul Național Anticorupție. De asemenea, martorul a menționat că întreaga conversație purtată cu inculpatul Gînju Iurie nu a fost înregistrată. La întrebările adresate de inculpat, martorul a declarat că el a fost inițiatorul discuțiilor telefonice cu inculpatul Gînju Iurie, precum și al întâlnirilor organizate cu acesta. Martorul a menționat că i s-a explicat că, în cazul neexecutării obligațiilor asumate, urma să depună o cerere privind reluarea examinării materialelor și inițierea unui proces penal. Acesta a mai declarat că au existat situații în care s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție Centru fără a anunța în prealabil inculpatul. De asemenea, martorul a indicat că i s-a comunicat că situația ține de un litigiu de natură civilă. La întrebarea de concretizare adresată de instanța de judecată, **martorul a declarat că suma de 100 de euro, care urma să fie achitată inculpatului Gînju Iurie, era destinată ca acesta să recupereze sumele de bani de la persoana Tamara Scobiolă, iar ulterior, din sumele restituite, fiecărui dintre petiționari urma să îi fie transmisă câte 100 de euro”.**

63. Evaluând declarațiile martorului Zmuncilă Ghenadie Mihai, instanța reține că acestea au un caracter constant, coerent și, în esență, convergent cu situația de fapt reținută în rechizitoriu, contribuind în mod semnificativ la stabilirea circumstanțelor în care inculpatul a pretins mijloace bănești.
64. Instanța observă că martorul a redat într-o manieră logică și consecventă succesiunea evenimentelor, începând cu transmiterea sumelor de bani către persoana vizată în plângere, adresarea la organul de poliție și interacțiunile ulterioare cu inculpatul. Declarațiile acestuia se remarcă printr-un nivel adecvat de detaliere, fără a evidenția tendințe de exagerare sau denaturare a faptelor, fiind limitate la aspectele percepute nemijlocit.
65. În mod deosebit, instanța acordă relevanță depozițiilor martorului referitoare la discuția purtată în incinta Inspectoratului de Poliție Centru, în zona fumoarului, circumstanță confirmată inclusiv de către inculpat sub aspectul existenței interacțiunii, chiar dacă acesta din urmă neagă conținutul incriminator al acesteia. Or, martorul a indicat în mod explicit că inculpatul a condiționat implicarea sa în soluționarea problemei de restituire a sumelor

- de bani de transmiterea unei sume de 100 euro de fiecare persoană vătămată, aspect ce corespunde în mod direct elementelor constitutive ale infracțiunii reținute.
66. Totodată, instanța reține că declarațiile martorului sunt lipsite de contradicții esențiale, inclusiv sub aspectul împrejurărilor în care au avut loc discuțiile cu inculpatul, locația acestora și conținutul mesajului transmis. Faptul că martorul a recunoscut anumite circumstanțe ce nu îi sunt în mod necesar favorabile – precum inițierea unor contacte sau prezentarea repetată la sediul inspectoratului din proprie inițiativă – conferă un plus de credibilitate depoziției sale, demonstrând o atitudine sinceră și lipsită de interes în denaturarea realității.
67. Instanța nu poate reține ca întemeiate nici apărările inculpatului referitoare la pretinsa lipsă de veridicitate a declarațiilor martorului sau la existența unor înțelegeri între persoanele vătămate. Simpla existență a unor relații între acestea sau faptul că au acționat în comun în vederea apărării drepturilor lor nu este de natură să compromită credibilitatea depozițiilor, în lipsa unor probe concrete care să indice o eventuală coordonare frauduloasă a acestora.
68. De asemenea, instanța apreciază că lipsa unei înregistrări a discuțiilor purtate nu afectează forța probantă a declarațiilor martorului, atât timp cât acestea sunt consecvente, detaliate și coroborate cu alte mijloace de probă administrate în cauză.
69. În consecință, instanța reține că declarațiile martorului Zmuncilă Ghenadie Mihai sunt credibile, veridice și relevante pentru justa soluționare a cauzei, urmând a fi valorificate la stabilirea situației de fapt și la fundamentarea concluziei privind vinovăția inculpatului, în măsura în care se coroborează cu ansamblul probelor administrate în cauză.
70. Suplimentar, instanța de judecată constată că declarațiile martorului Zmuncilă Ghenadie Mihai, se află în coroborare cu alte mijloace de probă cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume se face trimitere la conținutul declarațiilor martorului Harbuz Gheorghe. Astfel, în sensul învinuirilor formulate în privința inculpatului martorul Harbuz Gheorghe a declarat instanței de judecată că, „ ... *din sala de judecată îl recunoaște pe inculpatul Gînju Iurie *****precizând că nu se află cu acesta în relații de rudenie și nici în relații ostile. Martorul a menționat că cunoaște circumstanțele cauzei în legătură cu care a fost invitat pentru a fi audiat. Astfel, aproximativ în anul 2020, împreună cu Bunduchi Maxim și Zmuncilă Ghenadie, intenționa să plece la muncă în Israel. În acest sens, prin intermediul lui Zmuncilă Ghenadie, au făcut cunoștință cu o persoană pe nume Tamara, care le-ar fi promis că îi poate ajuta în vederea perfectării actelor necesare plecării peste hotare. Potrivit declarațiilor martorului, fiecare dintre aceștia i-a transmis persoanei respective suma de 800 euro, însă aceasta nu și-a onorat obligațiile asumate. Martorul a relatat că, pe parcursul unei perioade de aproximativ un an, au încercat să recupereze sumele de bani, fără succes, iar în cele din urmă au decis să se adreseze organelor de poliție. Astfel, martorul a declarat că, împreună cu celelalte două persoane, s-au prezentat la Inspectoratul de Poliție Centru, unde au depus o plângere împotriva persoanei menționate. Ulterior, după un interval de aproximativ una-două săptămâni, au fost contactați și invitați să se prezinte la sediul inspectoratului, unde li s-au restituit pașapoartele de către inculpatul Gînju Iurie. În continuare, martorul a declarat că, ulterior restituirii actelor, împreună cu inculpatul și ceilalți petiționari, au ieșit din biroul inculpatului, în zona destinată fumatului, unde inculpatul le-ar fi comunicat că, în cazul în care doresc să fie ajutați în vederea soluționării problemei, urmează să îi ofere câte 100 euro fiecare. Martorul a precizat că această solicitare i-a nemulțumit, în*

*contextul în care persoana căreia i-au transmis banii nu i-a restituit, iar ulterior, împreună cu ceilalți petiționari, au decis să se adreseze Centrului Național Anticorupție, unde au relatat aceleași circumstanțe. De asemenea, martorul a declarat că suma de 100 euro pretinsă de inculpat nu i-a fost transmisă, menționând că aceasta urma să fie achitată din sumele de 800 euro care ar fi trebuit să fie restituite de către persoana pe nume Tamara. La întrebările adresate de acuzatorul de stat, martorul Harbuz Gheorghe a declarat că, în timp ce se aflau în incinta Inspectoratului de Poliție Centru, inculpatul Gînju Iurie le-a propus să se deplaseze într-o parte, unde au continuat discuțiile. Martorul a menționat că inculpatul nu le-a comunicat un termen concret în care persoana pe nume Tamara urma să restituie sumele de bani, însă a afirmat că ar putea să îi ajute în soluționarea situației. **Totodată, martorul a declarat că inculpatul le-ar fi comunicat că, din sumele care urmau a fi restituite de către persoana menționată, aceștia urmau să îi transmită câte 100 euro fiecare.** La întrebările adresate de avocați, martorul Harbuz Gheorghe a declarat că, după depunerea plângerii la Centrul Național Anticorupție, nu s-a mai întâlnit cu inculpatul Gînju Iurie. **Martorul a precizat că nu au mai avut interacțiuni cu inculpatul întrucât au refuzat să-i transmită suma de 100 euro solicitată.** De asemenea, martorul a menționat că, ulterior sesizării Centrului Național Anticorupție, nu a mai fost contactat de către inculpat. Acesta a declarat că nu a efectuat înregistrări ale discuțiilor purtate cu inculpatul. Totodată, martorul a indicat că reprezentanții Centrului Național Anticorupție i-au comunicat că va fi contactat ulterior pentru eventuale întâlniri și pentru a fi dotat cu mijloace tehnice speciale, însă nu își amintește exact circumstanțele acestor discuții. În final, martorul a declarat că nu cunoaște care a fost evoluția cauzei inițiate în urma plângerii depuse la Inspectoratul de Poliție Centru împotriva persoanei pe nume Tamara, respectiv soluția adoptată pe marginea acesteia. La întrebările adresate de inculpat, martorul Harbuz Gheorghe a declarat că, după depunerea cererii, celelalte două persoane care au formulat plângerea nu i-au mai comunicat despre necesitatea de a se prezenta la Inspectoratul de Poliție Centru, motiv pentru care nici el nu s-a mai prezentat ulterior”.*

71. Analizând declarațiile martorului Harbuz Gheorghe, instanța reține că acestea se caracterizează prin coerență, consecvență și concordanță cu ansamblul probator administrat în cauză, contribuind la confirmarea circumstanțelor esențiale ale faptei imputate inculpatului.
72. Instanța observă că martorul a redat într-o manieră clară și logică împrejurările în care, împreună cu ceilalți petiționari, a intrat în contact cu persoana pe nume Tamara, transmiterea către aceasta a sumelor de bani, precum și demersurile ulterioare întreprinse pentru recuperarea acestora, inclusiv adresarea la organul de poliție. Declarațiile acestuia se circumscriu unor percepții proprii și directe, fiind lipsite de elemente speculative sau exagerări.
73. În mod relevant, instanța reține că depozițiile martorului Harbuz Gheorghe confirmă, în esență, declarațiile martorului Zmuncilă Ghenadie Mihai, în special sub aspectul existenței unei discuții purtate cu inculpatul în afara biroului de serviciu, în zona destinată fumatului, precum și conținutul acesteia. Astfel, martorul a indicat în mod explicit că inculpatul a condiționat implicarea sa în soluționarea situației de transmiterea unei sume de 100 euro de către fiecare dintre persoanele vătămate, aspect ce relevă caracterul concordant al depozițiilor și întărește veridicitatea acestora.

74. Instanța apreciază că declarațiile martorului sunt lipsite de contradicții esențiale, inclusiv în ceea ce privește locul, contextul și modalitatea în care a fost formulată solicitarea imputată inculpatului. Totodată, faptul că martorul a precizat că nu a transmis suma pretinsă și că, ulterior refuzului, nu au mai existat interacțiuni cu inculpatul, conferă un plus de credibilitate depoziției, evidențiind o expunere sinceră a faptelor.
75. Nu poate fi reținută nici eventuala susținere a apărării privind lipsa de veridicitate a declarațiilor martorului, în condițiile în care acesta a indicat în mod constant aceleași circumstanțe, fără a rezulta existența vreunui interes personal în denaturarea realității. De asemenea, instanța constată că martorul a menționat expres inexistența unor relații de rudenie sau ostilitate cu inculpatul, aspect ce exclude, în mod rezonabil, o eventuală motivație subiectivă de a formula declarații defavorabile acestuia.
76. Instanța reține că lipsa unor înregistrări ale discuțiilor purtate nu este de natură să diminueze valoarea probantă a declarațiilor martorului, atât timp cât acestea sunt consecvente și se coroborează cu alte mijloace de probă administrate, inclusiv cu depozițiile celorlalți martori audiați.
77. Prin urmare, instanța concluzionează că declarațiile martorului Harbuz Gheorghe sunt credibile, veridice și se află în deplină concordanță cu celelalte probe administrate în cauză, urmând a fi valorificate la stabilirea situației de fapt și la fundamentarea concluziei privind vinovăția inculpatului.
78. Suplimentar, instanța de judecată constată că declarațiile martorilor Zmuncilă Ghenadie Mihai și Harbuz Gheorghe se află în coroborare cu alte mijloace de probă cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume se face trimitere la conținutul *declarațiilor martorului Bunduchi Maxim*. Astfel, în sensul învinuirilor formulate în privința inculpatului martorul Bunduchi Maxim a declarat instanței de judecată că, „ ... *din sala de judecată îl cunoaște pe inculpatul Gînju Iurie ****precizând că nu se află cu acesta în relații de rudenie sau ostilitate. Martorul a relatat că, aproximativ în anul 2022, împreună cu Zmuncilă Ghenadie și Harbuz Gheorghe, s-a adresat unei persoane de gen feminin pe nume Tamara, în vederea facilitării plecării la muncă în Israel. Potrivit declarațiilor sale, persoana respectivă le-a comunicat că este necesară achitarea sumei de 800 euro de către fiecare, sumă care a fost transmisă, fiind eliberat și un înscris confirmativ privind primirea banilor. Ulterior, martorul a indicat că, după o anumită perioadă de timp, li s-a solicitat să transmită pașapoartele, ceea ce au și făcut, însă, în pofida demersurilor repetate, persoana respectivă nu le-a oferit informații clare privind plecarea, invocând diverse amânări. În continuare, martorul a declarat că, întrucât nu li s-au restituit nici banii, nici pașapoartele, s-au adresat la Inspectoratul de Poliție Centru, unde au fost îndrumați către biroul inculpatului Gînju Iurie, care le-a explicat procedura și le-a solicitat să depună explicații, menționând că va lua legătura cu persoana vizată. Martorul a mai relatat că, după aproximativ câteva zile, l-a contactat telefonic pe inculpat, care i-a comunicat să se prezinte pentru a-și ridica pașapoartele, acestea fiind restituite de către inculpat. Potrivit declarațiilor martorului, ulterior restituirii actelor, acesta, împreună cu ceilalți petiționari și inculpatul, au ieșit în zona destinată fumatului, unde au discutat despre restituirea sumelor de bani, inculpatul comunicând că acestea vor fi restituite. Martorul a declarat că, în cadrul aceleiași discuții, inculpatul ar fi făcut referire la transmiterea unor sume de bani către acesta, în contextul în care ar interveni pentru recuperarea banilor de la persoana pe nume Tamara, fără însă a indica o sumă concretă. În continuare, martorul a menționat că unul dintre petiționari a întrebat de ce ar*

trebui achitate sume de bani către inculpat, sugerând că acestea ar putea fi solicitate direct de la persoana vizată. Martorul a mai declarat că, ulterior acestei discuții, au decis să sesizeze Centrul Național Anticorupție, unde au depus plângeri și au fost audiați. Totodată, martorul a indicat că, în continuare, au menținut legătura telefonică cu inculpatul, solicitând informații privind restituirea banilor, iar, la un moment dat, a aflat din surse publice despre reținerea acestuia. La întrebările adresate de acuzatorul de stat, martorul Bunduchi Maxim a declarat că își susține declarațiile date în faza de urmărire penală. Martorul a precizat că, în cadrul întâlnirilor cu inculpatul Gînju Iurie, de regulă participa împreună cu Zmuncilă Ghenadie, iar împreună cu Harbuz Gheorghe s-au prezentat doar la momentul depunerii plângerii. Acesta a menționat că, din momentul depunerii plângerii și până la adresarea către Centrul Național Anticorupție, a trecut aproximativ o lună de zile, perioadă în care l-a contactat telefonic pe inculpat de aproximativ 5-6 ori. Potrivit declarațiilor martorului, inculpatul le comunica că se va ocupa de caz și că va întreprinde măsuri pentru recuperarea banilor de la persoana Tamara, asigurându-i că situația va fi soluționată. Martorul a mai relatat că, în această perioadă, ei insistau asupra necesității recuperării banilor, invocând inclusiv lipsa mijloacelor financiare pentru deplasare, iar inculpatul le răspundea că situația va fi rezolvată. Referitor la rezultatul examinării plângerii, martorul a declarat că a primit o comunicare prin care era invitat să se prezinte la poliție pentru a da declarații, fără a-i fi aduse la cunoștință alte informații privind soluția pe caz. **Totodată, martorul a precizat că nici el și nici ceilalți petiționari nu au transmis mijloace bănești inculpatului, însă acesta ar fi solicitat astfel de mijloace de la ei. Martorul a menționat că solicitarea ar fi fost adresată tuturor celor trei petiționari și că aceasta a avut loc anterior adresării la Centrul Național Anticorupție.** De asemenea, martorul a declarat că inculpatul i-ar fi comunicat că, în cazul în care persoana pe nume Tamara nu va restitui banii într-un termen de aproximativ 10 zile, vor fi invitați să depună o nouă cerere pentru reluarea examinării materialului și inițierea urmăririi penale, însă ulterior nu a mai fost contactat de către inculpat, menționând că, în acea perioadă, acesta a fost reținut. Fiindu-i prezentat procesul-verbal din faza de urmărire penală (vol.I.f.d.35-38), martorul a confirmat că semnătura îi aparține. În același timp, martorul a menționat că, deși în ședința de judecată a declarat că nu s-a discutat o sumă concretă de bani, după citirea declarațiilor anterioare de către procuror, a precizat că faptele au avut loc cu o perioadă îndelungată în urmă, motiv pentru care unele detalii nu le mai reține cu exactitate. Totodată, martorul a arătat că inculpatul le-ar fi comunicat că va încerca să recupereze banii de la persoana pe nume Tamara, iar în cazul în care aceasta nu se va prezenta, va recurge la procedura penală. La întrebările adresate de avocați, martorul Bunduchi Maxim a declarat că, în contextul plângerii depuse privind restituirea pașapoartelor și a sumelor de bani transmise persoanei pe nume Tamara, s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție Centru de aproximativ 5-6 ori, dintre care de 2-3 ori la invitația inculpatului Gînju Iurie, iar în celelalte cazuri din proprie inițiativă. Martorul a precizat că prezentările sale din proprie inițiativă au avut drept scop recuperarea sumelor de bani personale, de care avea nevoie. Totodată, martorul a declarat că, după depunerea plângerii la Centrul Național Anticorupție, reprezentanții acestei instituții le-ar fi sugerat să se mai prezinte la inculpat, în cazul în care vor avea ocazia, menționând că ultima întâlnire cu acesta a avut loc în momentul în care a fost dotat cu tehnică specială de către organele competente. **Martorul a relatat că, la momentul restituirii pașapoartelor de către inculpat, după aproximativ 2-**

3 minute, s-au deplasat în zona destinată fumatului, unde inculpatul le-ar fi comunicat că va putea recupera banii de la persoana pe nume Tamara în cazul în care aceștia îi vor oferi o sumă de bani. Martorul a subliniat că inculpatul ar fi solicitat bani, și nu o simplă mulțumire sau alte forme de recunoștință. În același context, martorul a menționat că nu a fost clar dacă suma solicitată urma să fie achitată din mijloacele proprii ale petiționarilor sau din sumele care ar fi fost recuperate de la persoana vizată. De asemenea, martorul a declarat că inculpatul nu a solicitat sume de bani pentru restituirea pașapoartelor. Potrivit declarațiilor martorului, scopul solicitării formulate de inculpat ar fi fost acela de a urgenta recuperarea sumelor de bani de la persoana pe nume Tamara, însă acesta nu a indicat o sumă concretă, limitându-se la referiri generale privind transmiterea unor bani. Martorul a mai menționat că, ulterior discuției respective, inculpatul nu i-a mai contactat în legătură cu pretinsa solicitare de bani și nu au mai avut întâlniri directe. Referitor la implicarea organelor de urmărire penală, martorul a declarat că, în momentul dotării cu tehnică specială de către reprezentanții Centrului Național Anticorupție, nu i-au fost oferite indicații concrete privind modul de comportament. Totodată, martorul a indicat că nu își amintește cine a întocmit procesul-verbal de audiere prezentat de procuror, menționând că, după întocmirea acestuia, i-a fost oferit spre citire, însă nu l-a parcurs integral, ci doar în mod superficial. În final, martorul a precizat că, în limbajul său uzual, nu utilizează termeni juridici precum „pretinderea mijloacelor financiare”, „remunerație ilicită” sau „persoană influentă”. La întrebările adresate de inculpat, martorul Bunduchi Maxim a declarat că plângerea referitoare la acțiunile persoanei pe nume Tamara a fost depusă la Inspectoratul de Poliție Centru, în biroul în care activa inculpatul Gînju Iurie, însă a fost recepționată de către un alt angajat al instituției, și nu de către inculpat. Martorul a precizat că, în ziua depunerii plângerii, nu a avut o întâlnire directă cu inculpatul, însă ulterior a fost invitat în același birou de către acesta. Totodată, martorul a declarat că, în situațiile în care se prezenta din proprie inițiativă la inspectorat, îl aștepta pe inculpat fie în exteriorul instituției, fie în interiorul acesteia, existând cazuri în care inculpatul nu se afla în birou, iar personalul de la intrare le comunica să aștepte. Martorul a menționat că uneori așteptarea dura aproximativ 20-30 de minute, iar în alte cazuri, în urma apelării telefonice, inculpatul le comunica faptul că nu se află la serviciu, sugerând să revină ulterior. De asemenea, martorul a indicat că a existat o situație în care, împreună cu Zmuncilă Ghenadie, s-a prezentat la biroul inculpatului fără a-l anunța în prealabil, așteptându-l, circumstanță care a avut loc anterior sesizării Centrului Național Anticorupție și ulterior restituirii pașapoartelor. Martorul a mai declarat că, la ultima întâlnire cu inculpatul, când era dotat cu tehnică specială, l-a întrebat despre evoluția cazului, iar inculpatul i-ar fi răspuns că este ocupat și că vor discuta ulterior, menționând expresia „vom vedea, ne vom suna”. Totodată, martorul a confirmat că, în cadrul aceleiași discuții, inculpatul i-a comunicat că, în cazul în care persoana pe nume Tamara nu va restitui banii în termen de aproximativ 10 zile, vor fi invitați să depună o nouă cerere pentru reluarea examinării materialului și inițierea urmăririi penale. În final, martorul a declarat că, după ultima întâlnire, el personal nu l-a mai contactat pe inculpat, menționând că nu cunoaște dacă ceilalți petiționari au continuat să mențină legătura cu acesta”.

79. Analizând declarațiile martorului Bunduchi Maxim, instanța reține că acestea se caracterizează printr-un grad suficient de coerență și veridicitate, fiind, în esență,

- concordante cu depozițiile celorlalți martori audiați în cauză, precum și cu ansamblul probelor administrate.
80. Instanța constată că martorul a redat într-o manieră logică și structurată circumstanțele în care, împreună cu celelalte persoane vătămate, a transmis sumele de bani persoanei pe nume Tamara, demersurile întreprinse ulterior pentru recuperarea acestora, precum și interacțiunile avute cu inculpatul în cadrul Inspectoratului de Poliție Centru. Declarațiile sale se întemeiază pe percepții proprii și directe, fără a evidenția tendințe de denaturare a realității.
 81. În mod relevant, instanța reține că martorul Bunduchi Maxim confirmă existența discuției purtate cu inculpatul în afara biroului de serviciu, în zona destinată fumatului, după restituirea pașapoartelor, precum și faptul că, în cadrul acesteia, inculpatul a făcut referire la transmiterea unor sume de bani în contextul intervenției sale pentru recuperarea prejudiciului. Chiar dacă martorul nu a indicat cu exactitate cuantumul sumei pretinse, acesta a subliniat în mod constant caracterul solicitării, precizând că inculpatul a cerut bani și nu o simplă formă de recunoștință, aspect ce prezintă relevanță juridică sub aspectul existenței elementului material al infracțiunii.
 82. Instanța apreciază că eventualele imprecizii din declarațiile martorului, în special sub aspectul cuantumul exact al sumei pretinse, sunt explicabile prin intervalul de timp scurs de la producerea faptelor și nu sunt de natură să afecteze credibilitatea generală a depoziției. Or, esențialul relatării – existența unei solicitări de bani din partea inculpatului în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu – a fost menținut în mod constant, inclusiv prin raportare la declarațiile anterioare din faza de urmărire penală, pe care martorul le-a confirmat.
 83. Totodată, instanța reține că declarațiile martorului Bunduchi Maxim se coroborează în mod direct cu cele ale martorilor Zmuncilă Ghenadie Mihai și Harbuz Gheorghe, în special sub aspectul contextului și locului în care a fost formulată solicitarea, precum și al scopului acesteia, ceea ce întărește veridicitatea și forța probantă a acestora.
 84. Nu poate fi reținută nici susținerea apărării referitoare la o eventuală influențare a martorului de către organele de urmărire penală. Deși martorul a menționat că, ulterior sesizării organelor competente, a fost dotat cu tehnică specială, acesta a indicat în mod expres că nu i-au fost oferite indicații concrete privind comportamentul său, aspect ce exclude existența unei intervenții active de natură a compromite caracterul voluntar și autentic al declarațiilor sale.
 85. Instanța mai reține că martorul a oferit explicații și asupra unor circumstanțe care nu îi sunt în mod necesar favorabile, precum prezentările repetate la sediul inspectoratului din proprie inițiativă sau insistențele privind recuperarea banilor, ceea ce denotă o atitudine sinceră și contribuie la consolidarea credibilității depoziției.
 86. Prin urmare, instanța concluzionează că declarațiile martorului Bunduchi Maxim sunt credibile, relevante și se află în deplină concordanță cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză, urmând a fi valorificate la stabilirea situației de fapt și la fundamentarea concluziei privind vinovăția inculpatului.
 87. La fel, instanța de judecată reține și va lua în considerare, la fundamentarea prezentei Sentințe de condamnare în privința inculpatului, *declarațiile martorului Scobioală Tamara*, care, audiată sub jurământ a declarat instanței de judecată că, „ ... *din sala de judecată îl recunoaște pe inculpatul Gînju Iurie *****precizând că nu se află cu acesta în relații de rudenie și nici în relații ostile. La întrebările adresate de acuzatorul de stat, martorul*

Scobioală Tamara Nicolae a declarat că persoanele Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe îi sunt cunoscute, acestea adresându-se aproximativ în anii 2018–2019 cu solicitarea de a fi ajutate să plece la muncă în Israel. Martorul a indicat că le-a comunicat acestora că îi poate ajuta în vederea organizării plecării la muncă, iar în acest sens, fiecare dintre ei i-a transmis câte 800 euro, precum și copii ale pașapoartelor, fiind convenit că aceștia vor aștepta perfectarea procedurilor necesare. Potrivit declarațiilor martorului, ulterior, pe parcursul a aproximativ două luni, intervenția pandemiei a împiedicat organizarea deplasării, motiv pentru care le-a comunicat că este necesar să aștepte. De asemenea, martorul a menționat că a fost contactată telefonic și informată despre existența unor restricții de zbor, inclusiv în contextul altor circumstanțe externe. Martorul a precizat că între părți nu a fost încheiat niciun contract în formă scrisă. Totodată, martorul a declarat că persoanele în cauză i-ar fi creat ulterior probleme, fiind chemată la poliție de către inculpatul Gînju Iurie, care a informat-o că pe numele său este pornită o cauză penală privind primirea banilor fără executarea obligațiilor asumate. În cadrul procedurilor, martorul a fost recunoscută în calitate de bănuit și a depus explicații. Martorul a mai declarat că până în prezent deplasarea în Israel nu a avut loc, iar sumele primite nu au fost restituite, motivând că nu dispunea de mijloace financiare la acel moment, solicitând așteptare din partea persoanelor implicate. De asemenea, martorul a menționat că pentru suma de 800 euro urma să organizeze efectuarea testelor COVID, procurarea biletelor și organizarea convorbirilor telefonice necesare, urmând ca achitarea integrală a serviciilor să fie efectuată ulterior, după sosirea în Israel a beneficiarilor. La întrebările adresate de apărare, martorul Scobioală Tamara Nicolae a declarat că, la momentul prezentării la poliție atât prima, cât și a doua oară, nu a fost asistată de avocat. Martorul a precizat că explicațiile oferite au fost comunicate inculpatului Gînju Iurie Serghei. Totodată, martorul a menționat că au existat discuții referitoare la restituirea sumelor de bani către cele trei persoane implicate. La întrebările adresate de inculpat, martorul Scobioală Tamara Nicolae a declarat că, la momentul prezentării la poliție, a întocmit o recipisă prin care și-a asumat obligația de a restitui sumele de bani persoanelor vizate. Martorul a mai precizat că nu își amintește când a fost contactată ultima dată de către inculpatul Gînju Iurie în legătură cu cauza dată”.

88. Analizând declarațiile martorului Scobioală Tamara Nicolae, instanța reține că acestea prezintă relevanță pentru stabilirea contextului factual în care s-au desfășurat evenimentele ce au generat sesizarea organelor de drept, contribuind la conturarea situației premisă în care inculpatul și-a exercitat atribuțiile de serviciu.
89. Instanța constată că martorul a confirmat în mod explicit faptul primirii sumelor de bani de la persoanele vătămate Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim și Harbuz Gheorghe, în scopul organizării plecării acestora la muncă peste hotare, precum și neexecutarea obligațiilor asumate și nerestituirea sumelor respective. Aceste circumstanțe se coroborează cu declarațiile celorlalți martori și cu materialele cauzei, confirmând existența unui conflict de natură patrimonială care a determinat adresarea la organul de poliție.
90. Totodată, instanța reține că martorul a confirmat implicarea inculpatului în examinarea plângerilor depuse, inclusiv faptul citării sale la sediul Inspectoratului de Poliție Centru, audierea și întocmirea unei recipise prin care și-a asumat obligația de a restitui sumele de bani. Aceste elemente confirmă participarea nemijlocită a inculpatului la gestionarea materialului și interacțiunea sa directă atât cu persoanele vătămate, cât și cu persoana vizată în plângeri.

91. Instanța apreciază că declarațiile martorului sunt, în esență, coerente și lipsite de contradicții semnificative, fiind limitate la aspectele cunoscute personal. Faptul că martorul a recunoscut împrejurări defavorabile propriei poziții – inclusiv primirea sumelor de bani și neexecutarea obligațiilor asumate – denotă o atitudine sinceră și conferă credibilitate depoziției sale.
92. În același timp, instanța observă că declarațiile martorului nu conțin elemente directe referitoare la pretinderea de către inculpat a unor mijloace bănești, însă acestea nu contrazic celelalte probe administrate în cauză sub acest aspect, limitându-se la relatarea circumstanțelor conexe. Prin urmare, lipsa unor astfel de mențiuni nu este de natură să infirme situația de fapt reținută, în condițiile în care faptele imputate inculpatului au avut loc în raport cu persoanele vătămate, în alte împrejurări decât cele în care martorul a fost prezent.
93. Prin urmare, instanța concluzionează că declarațiile martorului Scobioală Tamara Nicolae sunt credibile și utile sub aspectul stabilirii cadrului factual al cauzei, urmând a fi valorificate în coroborare cu celelalte mijloace de probă administrate, fără a avea însă un caracter determinant în dovedirea elementului material al infracțiunii reținute în sarcina inculpatului.
94. Suplimentar celor analizate *supra*, instanța de judecată reține că depozițiile martorilor acuzării Zmuncilă Ghenadie, Bunduchi Maxim, Harbuz Gheorghe și Scobioală Tamara – administrate sub jurământ în cadrul ședinței de judecată – se coroborează în mod concludent cu mijloacele materiale de probă indicate la pct. 8 al prezentei sentințe.
95. Prin aceste probe sunt confirmate și completate circumstanțele de fapt și de drept descrise în rechizitoriul emis în privința inculpatului **Gînju Iurie Serghei**.
96. În continuare, instanța va proceda la analiza ansamblului probelor testimoniale, prin coroborarea declarațiilor martorilor cu circumstanțele de fapt reținute și cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză, în vederea stabilirii modului concret de săvârșire a faptei imputate și a determinării vinovăției inculpatului, dincolo de orice dubiu rezonabil.
97. În speță, instanța constată că există probe materiale și testimoniale suficiente care coroborează faptele imputate inculpatului **Gînju Iurie Serghei** și demonstrează, fără echivoc, comiterea infracțiunii de corupere pasivă, astfel încât responsabilitatea penală a acestuia este pe deplin stabilită.
98. Prin urmare, din conținutul *procesului-verbal de examinare a documentelor din 07.02.2022* rezultă că au fost analizate înscrisurile anexate la denunțurile persoanelor vătămate, inclusiv chitanțele de încasare nr. 4 și nr. 5, care confirmă transmiterea de către fiecare dintre acestea a sumei de 800 euro către persoana Scobioală Tamara, fapt ce se coroborează cu declarațiile martorilor și confirmă existența raporturilor patrimoniale ce au generat sesizarea organelor de poliție.
99. Totodată, *procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.11.2021* relevă că martorul Harbuz Gheorghe l-a identificat fără echivoc pe inculpatul Gînju Iurie Serghei ca fiind persoana care a pretins mijloace bănești, circumstanță ce consolidează declarațiile acestuia și confirmă implicarea directă a inculpatului în fapta imputată.
100. Din *procesul-verbal de examinare a documentelor din 07.02.2022*, referitor la materialul înregistrat în Registrul nr. 2 cu nr. 17645 din 29.10.2021, instanța reține că inculpatul a fost implicat nemijlocit în examinarea plângerii formulate de persoanele vătămate, întocmind acte procedurale și consemnând declarațiile persoanei vizate. Totodată, din conținutul acestui material rezultă că, deși existau indicii privind o eventuală faptă penală, cauza a

- fost calificată ca fiind de natură civilă și sistată, aspect ce confirmă posibilitatea reală a inculpatului de a influența cursul examinării materialului.
101. În același sens, actele privind numirea în funcție și fișa postului inculpatului confirmă calitatea acestuia de persoană publică și atribuțiile de serviciu deținute, relevante pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă.
 102. De o importanță deosebită pentru stabilirea vinovăției inculpatului sunt procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații, inclusiv interceptările convorbirilor și înregistrările ambientale, din care rezultă comportamentul și conduita inculpatului în raport cu persoanele vătămate. Astfel, din conținutul convorbirilor purtate la data de 05.01.2022, inculpatul face referiri explicite la existența unui interes personal în soluționarea cazului și confirmă controlul exercitat asupra situației, utilizând expresii ce denotă implicarea sa activă și interesată.
 103. De asemenea, din convorbirile telefonice interceptate rezultă că inculpatul minimaliza caracterul oficial al actelor întocmite în cadrul examinării materialului, calificând soluția adoptată drept una formală, și sugera posibilitatea reluării procedurii penale în funcție de evoluția situației, aspect ce denotă exercitarea discreționară a atribuțiilor de serviciu.
 104. Totodată, din conținutul discuțiilor purtate cu persoanele vătămate rezultă că inculpatul făcea trimitere la înțelegerile anterioare referitoare la pretinderea unor sume de bani, aspect confirmat inclusiv prin referințele la discuțiile purtate în zona destinată fumatului.
 105. Procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații privind documentarea și localizarea inculpatului, precum și suporturile electronice anexate, confirmă autenticitatea și continuitatea interacțiunilor dintre inculpat și persoanele vătămate, consolidând veridicitatea probelor obținute.
 106. În același timp, documentele anexate la dosar, inclusiv materialele din Registrul nr. 2, rapoartele interne, cererile persoanelor vătămate și corespondența oficială, demonstrează parcursul procedural al cauzei și rolul activ al inculpatului în gestionarea acesteia.
 107. Prin urmare, instanța constată că mijloacele materiale de probă administrate în cauză se află într-o deplină concordanță cu declarațiile martorilor, completând și confirmând în mod obiectiv circumstanțele de fapt reținute. Acestea relevă, fără echivoc, că inculpatul **Ginju Iurie** ***** în calitatea sa de persoană publică, a pretins mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce intrau în sfera atribuțiilor sale de serviciu.
 108. În consecință, instanța apreciază că ansamblul probelor administrate – atât testimoniale, cât și materiale – formează un tot unitar, coerent și lipsit de contradicții esențiale, fiind suficient pentru a fundamenta concluzia privind vinovăția inculpatului dincolo de orice dubiu rezonabil.
 109. Analiza cumulativă a probelor administrate în cadrul urmăririi penale relevă faptul că acestea se susțin reciproc și se coroborează cu declarațiile martorilor acuzării. Nu au fost identificate contradicții esențiale sau semnificative între probe, iar corectitudinea și veridicitatea acestora nu pot fi puse sub semnul întrebării. În ansamblu, probele confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.
 110. În lumina celor de mai sus, instanța **apreciază critic poziția susținută de inculpat** și invocată de apărătorii acestuia privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii incriminate. Această versiune a apărării nu corespunde realității și urmărește eschivarea inculpatului de la răspunderea penală pentru cele comise. Analiza cumulativă a probelor administrate, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, demonstrează că

- inculpatul a depus declarații contradictorii, prezentând o stare de fapt nereală și neplauzibilă, menită să diminueze aparența vinovăției.
111. Or, instanța de judecată constată că inculpatul **nu a avut o poziție certă și coerentă** cu privire la învinuirea înaintată de acuzatorul de stat. Declarațiile acestuia sunt contradictorii și neconcludente, reflectând încercarea de a diminua responsabilitatea penală.
 112. Prin urmare, instanța apreciază critic argumentul inculpatului, potrivit căruia nu ar fi vinovat de fapta incriminată. Acest argument este infirmat de declarațiile martorilor, formulate în cadrul ședinței de judecată, precum și de materialele probatorii administrate, care coroborate confirmă responsabilitatea penală a inculpatului pentru fapta reținute.
 113. În continuarea analizei, instanța de judecată reține că probele administrate de partea apărării nu sunt suficiente pentru a răsturna învinuirea formulată împotriva inculpatului de către acuzatorul de stat în baza art. 324 din Cod Penal. Niciuna dintre susținerile apărării nu aduce dovezi certe care să infirme elementele de fapt și circumstanțele constatate de acuzare. Prin urmare, cererile de achitare formulate de inculpat sau de apărătorii săi nu pot fi primite.
 114. În ceea ce privește *declarațiile martorului apărării Vacarciuc Alexandru*, instanța de judecată le supune unei analize critice, în raport cu ansamblul probelor administrate în cauză.
 115. Astfel, instanța constată că depozițiile acestui martor nu conțin elemente de fapt directe și relevante apte să infirme circumstanțele esențiale reținute în sarcina inculpatului Gînju Iurie Serghei. Din conținutul declarațiilor rezultă că martorul nu a fost prezent la discuțiile purtate între inculpat și persoanele vătămate, nu a perceput în mod nemijlocit eventuale solicitări de mijloace bănești și nu deține cunoștințe proprii cu privire la împrejurările concrete în care ar fi fost pretinse sumele de bani.
 116. Mai mult, instanța reține că afirmațiile martorului se limitează, în esență, la aspecte de ordin general privind procedura de înregistrare și examinare a cererilor, precum și la observații ocazionale referitoare la prezența persoanelor vătămate în incinta instituției. Or, asemenea împrejurări nu sunt de natură să combată sau să infirme conținutul declarațiilor coerente, concordante și detaliate ale martorilor acuzării, care au relatat în mod direct și nemijlocit circumstanțele pretinderii mijloacelor bănești.
 117. Instanța acordă o relevanță redusă și susținerilor martorului referitoare la presupuse discuții telefonice purtate de persoanele vătămate, în cadrul cărora ar fi fost utilizată expresia „provoacă-l”, întrucât acestea nu sunt confirmate prin alte mijloace de probă, au un caracter indirect și nu permit stabilirea cu certitudine a contextului și semnificației reale a acestor afirmații.
 118. De asemenea, instanța observă că martorul a declarat expres că nu a fost martor la eventuale acțiuni cu caracter coruptibil din partea inculpatului, însă această împrejurare nu poate fi interpretată în sensul inexistenței faptelor imputate, în condițiile în care infracțiunile de corupție se comit, de regulă, în mod disimulat, în afara prezenței unor terțe persoane.
 119. Totodată, instanța reține că depozițiile martorului Vacarciuc Alexandru nu se coroborează cu probele materiale și cu mijloacele speciale de investigație administrate în cauză, în special cu interceptările convorbirilor și înregistrările efectuate, din care rezultă implicarea activă a inculpatului în gestionarea situației și interesul acestuia în obținerea unor foloase necuvenite.

120. Prin urmare, instanța apreciază că declarațiile martorului apărării au un caracter periferic și neconcludent, nefiind apte să răstoarne situația de fapt stabilită pe baza probelor administrate de acuzare.
121. În lumina celor expuse, instanța concluzionează că depozițiile martorului Vacarciuc Alexandru nu pun la îndoială veridicitatea și consistența probelor acuzării și nu pot constitui temei pentru înlăturarea răspunderii penale a inculpatului.
122. Astfel, evaluarea cumulativă a probelor administrate în cauză confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, temeinicia învinuirii formulate în privința inculpatului, neexistând circumstanțe de fapt sau de drept care să justifice admiterea poziției apărării ori pronunțarea unei soluții de achitare.
123. În acest context, instanța reține că apărările invocate nu sunt de natură să răstoarne, în mod clar și convingător, învinuirea adusă inculpatului **Gînju Iurie Serghei** în baza art. 324 din Codul penal, acestea nefiind susținute de probe pertinente și concludente, apte să infirme concluziile rezultate din ansamblul probator administrat.
124. Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar a respinge solicitarea apărării privind achitarea inculpatului **Gînju Iurie** *****întrucât, din coroborarea probelor administrate de partea acuzării și cercetate în ședința de judecată, rezultă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate. Apărarea nu a prezentat probe sau argumente verosimile, de natură să combată eficient probatoriul acuzării, iar materialul probator examinat nu a generat dubii cu privire la veridicitatea și coerența acestuia.

VI. Cu privire la argumentele părților din dezbateri judiciare.

125. În continuare cu privire la *argumentele invocate de partea apărării în dezbateri judiciare* cu referire la pretinsa neglijare de către organul de urmărire penală a principiilor jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și ale Curții Constituționale a Republicii Moldova, instanța reține că acestea au un caracter general, declarativ și pur formal, nefiind susținute de indicarea unor încălcări concrete, verificabile sau raportate la circumstanțele cauzei.
126. Instanța subliniază că simpla invocare a unor standarde jurisprudențiale, fără a fi indicate normele pretins încălcate, acțiunile procesuale concrete care ar fi contrare acestora și impactul lor asupra legalității probatoriului administrat, nu poate constitui un argument juridic apt să atragă nulitatea actelor de urmărire penală sau excluderea probelor. Or, sarcina procesuală a părții care invocă o pretinsă încălcare constă în a demonstra în mod clar și argumentat în ce constă aceasta, iar nu în formularea unor afirmații generale cu caracter abstract.
127. În acest context, instanța reține că argumentele apărării nu identifică niciun act procesual determinat al organului de urmărire penală care ar fi fost realizat cu încălcarea principiilor Convenției Europene a Drepturilor Omului sau ale jurisprudenței Curții Constituționale, nu indică în ce mod s-ar fi manifestat pretinsa neglijare și nici nu explică legătura de cauzalitate dintre aceste pretinse încălcări și rezultatul probator al cauzei.
128. Prin urmare, invocarea în termeni generali a unor principii convenționale și constituționale, fără o raportare concretă la faptele și actele procedurale din speță, rămâne la nivel de simplă afirmație, lipsită de relevanță juridică în cadrul aprecierii legalității și pertinentei probelor administrate.

129. Instanța reține că atât jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și cea a Curții Constituționale a Republicii Moldova nu operează ca simple formule declarative, ci presupun identificarea unor încălcări precise, verificabile și susceptibile de a afecta drepturile procesuale ale părților, ceea ce în speță nu a fost demonstrat.
130. În consecință, instanța apreciază că aceste susțineri ale apărării nu pot fi reținute, întrucât nu sunt susținute de argumente factuale și juridice concrete și nu sunt apte să influențeze concluziile instanței asupra legalității administrării probelor sau asupra temeiniciei învinuirii formulate în cauză.
131. La fel, instanța de judecată va reține critic alegația inculpatului Gînju Iurie, susținută de apărătorul său, precum că acesta ar fi fost provocat la săvârșirea infracțiunilor incriminate, or, aceste afirmații poartă un caracter pur declarativ și nu sunt susținute de probe concludente administrate în cauză.
132. În acest sens, generalizând asupra jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului (hotărârea *Teixeira de Castro contra Portugaliei* din 09 iunie 1998, *Ramanauskas contra Lituaniei* din 05 februarie 2008, *Khudobin contra Rusiei* din 26 octombrie 2010 și *Sandu contra Moldovei* din 11 februarie 2014), s-a stabilit că existența provocării la acte de corupere poate fi reținută doar în cazul întrunirii cumulative a următoarelor condiții:
- acțiunea pretinsă ca act de corupere este determinată de o solicitare provenită de la o persoană care avea sarcina de a descoperi infracțiunea sau de la un denunțator care exercită o influență directă în vederea comiterii faptei;
 - lipsesc indicii obiective că infracțiunea ar fi fost săvârșită în absența intervenției agenților statului, aceștia depășind rolul pasiv de investigare și exercitând o influență determinantă asupra subiectului;
 - nu există suspiciuni obiective privind implicarea persoanei în acte de corupție anterior intervenției agenților statului sau a persoanelor care acționează sub controlul acestora.
133. Astfel, în speța examinată, instanța constată cu certitudine că aceste condiții nu sunt întrunite, neputând fi reținută existența unei instigări sau provocări în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.
134. Instanța de judecată menționează că provocarea există atunci când organele statului sau persoanele care acționează sub coordonarea acestora nu se limitează la investigarea pasivă a unei activități infracționale, ci exercită o influență de natură să determine o persoană să comită o infracțiune pe care, în mod normal, nu ar fi săvârșit-o, în scopul obținerii probelor și atragerii la răspundere penală (a se vedea *Ramanauskas contra Lituaniei*, § 55).
135. Or, raportând aceste principii la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța reține că materialul probator administrat nu relevă existența vreunei intervenții active sau determinante din partea organelor de urmărire penală ori a martorilor denunțatori, de natură să inducă inculpatului rezoluția infracțională. Dimpotrivă, din ansamblul probelor rezultă că inițiativa și conduita relevantă sub aspect penal a aparținut inculpatului, care a manifestat un interes propriu în soluționarea situației și în obținerea unor foloase necuvenite.
136. Instanța subliniază că simpla utilizare a măsurilor speciale de investigație, autorizate în condițiile legii, nu poate fi calificată drept provocare, atât timp cât acestea au avut drept scop documentarea unei conduite infracționale deja conturate. În cauza de față, implicarea organelor competente a fost determinată de sesizarea inițială a persoanelor vătămate, anterior oricărei intervenții operative, ceea ce exclude caracterul artificial al situației create.

137. De asemenea, nu există date care să demonstreze că martorii denunțatori ar fi exercitat presiuni sau ar fi determinat inculpatul să pretindă ori să accepte mijloace bănești. Dimpotrivă, declarațiile acestora, coroborate cu înregistrările convorbirilor, relevă că inculpatul a fost cel care a inițiat și a întreținut discuțiile privind transmiterea unor sume de bani, condiționând, implicit sau explicit, soluționarea favorabilă a situației.
138. Totodată, instanța constată existența unor suspiciuni obiective și rezonabile privind implicarea inculpatului în fapte de corupție anterior autorizării măsurilor speciale de investigație, acestea rezultând din plângerile depuse și din comportamentul manifestat de inculpat în relația cu persoanele vătămate. Prin urmare, organele de drept nu au creat infracțiunea, ci au documentat o activitate infracțională deja existentă.
139. În același sens, instanța reține că nu poate fi invocată lipsa predispoziției infracționale a inculpatului, în condițiile în care acesta a făcut referire în mod repetat la un interes personal și a sugerat necesitatea transmiterii unor mijloace bănești în favoarea sa, aspecte confirmate prin probe administrate în cauză.
140. Prin urmare, instanța apreciază că activitatea organelor de urmărire penală s-a încadrat în limitele unei investigații legitime și pasive, nefiind depășit cadrul legal prin exercitarea unei influențe determinante asupra inculpatului.
141. În concluzie, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile cumulative necesare pentru a reține existența unei provocări la comiterea infracțiunii, iar argumentele invocate de inculpat și de apărătorii săi sunt nefondate, nefiind susținute de probe administrate în cauză, motiv pentru care urmează a fi respinse.

VII. Analiza juridico-penală a faptei incriminate.

142. În continuare, **sub aspectul încadrării juridice a faptei incriminate inculpaților**, instanța reține că conform art.113 alin.(1) Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.
143. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În acest sens, instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993*” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.
144. Prin urmare, cu referire la elementele constitutive ale componentei de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii analizate îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice și persoanele publice străine a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea.
145. *Obiectul material sau imaterial* al infracțiunii specificate îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori

- promisiunile sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.
146. Prin „*bunuri*” trebuie de înțeles bunurile, corporale sau încorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.
 147. *Serviciile* reprezintă activitățile, altele decât cele din care rezultă produse, desfășurate în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice sau ale persoanei publice străine (de exemplu, serviciile de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, de recreere etc.).
 148. Prin „*privilegii*” se înțelege după caz: 1) scutirea de obligații (către stat); 2) oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale.
 149. Prin „*avantaje*” trebuie de înțeles favorurile, scutirile de obligații sau alte foloase care ameliorează nemeritat situația în raport cu aceea pe care persoana publică sau persoana publică străină o avusese înainte comiterii infracțiunii specificate la art.324 CP RM. Avantajele sunt, în general, de natură economică sau financiară, însă pot avea și un caracter nepatrimonial. Avantajele pot consta în: premii; vacanțe; împrumuturi de bani fără dobândă; accelerarea tratării unui bolnav; perspective mai bune în carieră etc.
 150. În sensul prevederii de art. 324 CP RM, prin „*oferte*” înțelegem ofertele de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă; prin „*promisiuni*” se înțelege asumarea obligației de a da bunuri, de a oferi servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă.
 151. O cerință obligatorie este ca bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă să nu i se cuvină persoanei publice sau persoanei publice străine. De asemenea, este necesar ca remunerația ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care persoana publică sau persoana publică străină se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii, întârzierii sau grăbirii îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.
 152. *Latura obiectivă* a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase.
 153. Astfel, modalitățile normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile specificate la art. 324 CP RM sunt: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine; 2) acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine; 4) acceptarea ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.
 154. *Pretinderea* presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizînd bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Pretinderea nu implică neapărat satisfacerea pretenției formulate de făptuitor.
 155. Prin „*acceptare*” se are în vedere după caz: 1) consimțirea dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine; 2) aprobarea oferirii ori promisiunii de către corupător de

- bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.
156. În sensul prevederii de la art. 324 CP RM, *primirea* se exprimă în luarea în posesiune, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.
157. Infracțiunea specificată la art.324 CP RM este o *infracțiune formală*. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.
158. *Latura subiectivă* a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă, de cele mai multe ori, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.
159. *Scopul* infracțiunii prevăzute la art. 324 CP RM este un scop special, manifestându-se sub una din următoarele patru forme: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.
160. *Subiectul infracțiunii* prevăzute la art. 324 CP RM este persoana fizică responsabilă care, în momentul comiterii faptei, a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoana publică sau de persoana publică străină.
161. Conform art. 123 alin. (2) din Codul Penal prin *persoană publică* se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

VIII. Referitor la stabilirea pedepsei.

162. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului **Gînju Iurie** *****pentru care faptă și va fi declarat vinovat și, respectiv, supus unei pedepse penale.
163. Totodată, instanța reține că fapta imputată inculpatului **Gînju Iurie Serghei** a fost săvârșită la data de 24 noiembrie 2021, perioadă în care erau în vigoare dispozițiile art. 324 alin. (1) din Codul penal în redacția anterioară modificărilor operate ulterior.
164. Astfel, ulterior comiterii faptei, cadrul normativ incident a suferit modificări esențiale prin Legea nr. 228 din 31.07.2024 (în vigoare din 16.08.2024), fiind reformulate atât conținutul incriminării, cât și regimul sancționator al infracțiunii de corupere pasivă.

Astfel, în noua reglementare, în funcție de circumstanțele concrete ale faptei, inclusiv valoarea bunurilor pretinse sau primite, conduita similară celei reținute în sarcina inculpatului ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la alin. (3) al art. 324 din Codul penal.

165. În aceste condiții, instanța este obligată să examineze incidența principiului aplicării legii penale în timp, consacrat de art. 8 din Codul penal, potrivit căruia legea penală aplicabilă este cea în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, cu excepția cazurilor în care ulterior intervine o lege penală mai favorabilă făptuitorului.
166. În vederea determinării legii penale mai favorabile, instanța a efectuat o analiză comparativă între dispozițiile legale în vigoare la data comiterii faptei și cele modificate ulterior. Sub acest aspect, se constată că, deși limitele pedepsei principale cu închisoarea prevăzute de art. 324 alin. (1) în redacția anterioară și de art. 324 alin. (3) în redacția actuală sunt similare (de la 3 la 7 ani), regimul sancționator diferă în mod esențial sub aspectul pedepsei complementare a amenzii.
167. Astfel, în redacția legii în vigoare la data comiterii faptei, amenda prevăzută era cuprinsă între *4000 și 6000 unități convenționale*, pe când, potrivit noii reglementări, pentru faptele încadrabile la alin. (3), aceasta este stabilită între *6000 și 8000 unități convenționale*, ceea ce denotă o agravare a răspunderii penale sub aspect pecuniar.
168. Or, la determinarea legii penale mai favorabile urmează a fi avut în vedere ansamblul dispozițiilor legale aplicabile, inclusiv natura și quantumul pedepselor principale și complementare, iar nu doar limitele pedepsei principale privative de libertate. În acest sens, o normă care instituie sancțiuni pecuniare mai severe nu poate fi considerată mai favorabilă inculpatului.
169. Prin urmare, instanța conchide că legea penală în vigoare la data săvârșirii faptei este mai favorabilă inculpatului, în raport cu modificările ulterioare intervenite.
170. În consecință, în temeiul art. 10 din Codul penal, instanța va aplica dispozițiile art. 324 alin. (1) din Codul penal în redacția în vigoare la data de 24 noiembrie 2021, acestea urmând a governa încadrarea juridică și tratamentul sancționator al faptei reținute în sarcina inculpatului.
171. În continuare, potrivit art.24 alin.(2) din Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia
172. La fel, instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile art.7, 75 din Cod penal. Astfel, norma prevăzută la art.7 alin.(1) din Cod penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, norma indicată coroborată cu prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, care stabilește că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

173. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ca urmare din dispoziția art.75 alin.(1) din Cod penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.
174. În contextul celor expuse supra și potrivit prevederilor art.61 alin.(1) din Cod penal, care indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin.(2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
175. Conform art.51 alin.(2) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
176. Astfel, în prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea inculpatului **Gînju Iurie Serghei** la răspundere penală pe componența de infracțiune incriminată.
177. În conformitate cu art. 76 și art. 77 din Codul Penal, instanța de judecată nu a stabilit în privința inculpatului careva circumstanțe atenuante sau agravante.
178. Totodată se atestă că, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Gînju Iurie Serghei** de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal nu sunt.
179. Astfel, constatând vinovăția inculpatului **Gînju Iurie Serghei** în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de judecată urmează să stabilească acestuia pedeapsa penală capabilă săl corecteze.
180. În ceea ce privește stabilirea pedepsei aplicabile inculpatului **Gînju Iurie** *****instanța de judecată are în vedere, cu prioritate, **gravitatea și pericolul social al infracțiunii săvârșite**, precum și necesitatea protejării societății de acte similare.
181. În circumstanțele elucidate anterior, instanța de judecată procedează la individualizarea pedepsei prin raportare la criteriile generale prevăzute de legea penală. Astfel, se au în vedere natura și gravitatea faptei imputate inculpatului, modalitatea și împrejurările concrete de săvârșire a acesteia, forma de vinovăție, scopul urmărit, precum și urmările produse. Instanța reține că fapta dedusă judecății prezintă un grad ridicat de pericol social concret, dat fiind caracterul intenționat al acțiunilor, mecanismul infracțional utilizat și atingerea adusă relațiilor sociale ocrotite de legea penală, inclusiv celor ce vizează încrederea publică în legalitatea și integritatea raporturilor sociale.
182. La individualizarea pedepsei, instanța ia în considerare și datele ce caracterizează persoana inculpatului - nivelul de integrare socială, conduita anterioară și ulterioară comiterii faptelor, precum și atitudinea manifestată pe parcursul procesului penal. Din analiza acestor elemente, instanța constată că, deși inculpatul a beneficiat de garanțiile procesuale oferite de lege, conduita sa nu relevă o asumare veritabilă a responsabilității

- pentru fapta săvârșită, iar poziția procesuală adoptată nu denotă o preocupare autentică pentru repararea consecințelor prejudiciabile.
183. Totodată, instanța are în vedere finalitățile pedepsei penale, astfel cum sunt reglementate de art. 61 Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de către alte persoane.
184. În consecință, având în vedere circumstanțele de fapt stabilite în cauză, natura și gravitatea infracțiunii comise, persoana inculpatului, precum și scopul pedepsei penale orientat spre restabilirea echității sociale, corectarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, instanța de judecată apreciază ca fiind rezonabilă și proporțională aplicarea în privința inculpatului **Gînju Iurie Serghei** a unei pedepse sub formă de închisoare, cu aplicarea pedepsei complementare a amenzii.
185. Totodată, instanța de judecată consideră necesară aplicarea în privința inculpatului **Gînju Iurie Serghei** și a pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de **10 (zece) ani**.
186. În acest sens, instanța reține că infracțiunea săvârșită de inculpat este una de corupție, comisă în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin valorificarea funcției publice deținute, fapt ce denotă o atingere gravă adusă relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității autorităților publice, precum și încrederii societății în integritatea și imparțialitatea funcționarilor publici.
187. Or, exercitarea funcției publice presupune respectarea unor standarde ridicate de probitate morală, integritate și loialitate față de interesul public, iar conduita inculpatului, manifestată prin pretinderea unor foloase necuvenite pentru neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu, relevă incompatibilitatea acestuia cu exercitarea unor asemenea funcții.
188. Instanța apreciază că aplicarea pedepsei complementare este nu doar oportună, ci și necesară pentru atingerea scopului pedepsei penale, în special sub aspectul prevenirii săvârșirii unor infracțiuni similare, atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, precum și pentru restabilirea încrederii publicului în autoritatea instituțiilor statului.
189. La stabilirea duratei acestei pedepse, instanța a avut în vedere gravitatea faptei, modalitatea de comitere, funcția deținută de inculpat la momentul săvârșirii infracțiunii, precum și necesitatea înlăturării, pentru o perioadă suficient de îndelungată, a riscului reiterării unor asemenea conduite, apreciind că termenul de 10 (zece) ani este unul proporțional și justificat în circumstanțele cauzei.

IX. Referitor la măsura preventivă.

190. În continuare în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) din CPP, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate: dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
191. Potrivit articolului 5 § 1 lit. a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă este deținut legal pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent.
192. Prin termenul de „condamnare” în sensul articolului 5 § 1 lit. a) din Convenție trebuie să se înțeleagă atât declararea vinovăției, în urma stabilirii legale a existenței unei infracțiuni (*Guzzardi v. Italia*, hotărârea din 6 noiembrie 1980, § 100), cât și aplicarea unei pedepse

- sau a oricărei alte măsuri privative de libertate (Van Droogenbroeck v. Belgia, hotărârea din 24 iunie 1982, § 35). 23.
193. La fel, Curtea Europeană a subliniat în jurisprudența sa că expresia „pe baza unei condamnări” nu poate fi interpretată ca limitându-se la ipoteza unei condamnări definitive, deoarece acest lucru ar exclude arestarea în cursul ședinței de judecată a persoanelor condamnate care au compărut fiind în libertate (Wemhoff v. Germania, hotărârea din 27 iunie 1968, § 9).
194. Mai mult, în cauza Savca v. Republica Moldova, Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanță de fond (a se vedea Wemhoff v. Germania, citată supra, § 9; Labita v. Italia [MC], hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; Kalashnikov v. Federația Rusă, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; Solmaz v. Turcia, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).
195. Prin urmare, având în vedere că inculpatul **Gînju Iurie ******* a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate instanța de judecată ajunge la concluzia de a aplica față de acesta măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, cu punerea acesteia în executare imediat, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.
196. Astfel, în temeiul celor elucidate și expuse supra și în conformitate cu art. art. 338 – 341, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. art. 392 – 395, art. 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște **Gînju Iurie ******* născut la *****, vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) din Codul Penal (*în redacția legii penale în vigoare la data comiterii faptei*), aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **4 (patru) ani** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de **5000 (cinci mii) unități convenționale**, ceea ce constituie echivalentul a *250 000 (două sute cincizeci mii) lei*, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de **10 (zece) ani**.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui **Gînju Iurie Serghei** prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerei definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

Se aplică în privința lui **Gînju Iurie ******* născut la *****, până la rămânerea definitivă a sentinței măsura preventivă obligația de a nu părăsi țara.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Petru PĂUN

